

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 90 - červen 2018

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

KDYŽ SE TO NA KOLE UMÍ...

STR. 12

PÁR SLOV ÚVODEM

Musíme si to přiznat, letos se nám redakčně moc nedařilo. Výsledkem souhry mnoha okolností je situace, že se nám povedlo během školního roku vytvořit jen dvě puclíkovská čísla, což se nám ještě nikdy nestalo. Jsme ale rádi, že se nám nakonec podařilo na sklonku školního roku vydat číslo devadesát, které právě držíte v rukou a které je svým rozsahem šedesáti čtyř stran víc buclíkem než Puclíkem ☺.

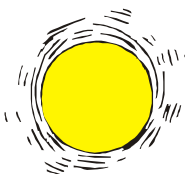
V těchto dnech se naše redakce loučí se šesticí redaktorek z devátého ročníku - **Evčou Mošnerovou, Karolínou Večeřovou, Simčou Mojžíšovou, Leonou Librovoú, Anetou Košťálovou a Katkou Roseckou**. Moc jim děkujeme za všechno, co pro redakci za léta svého působení udělaly. Je jasné, že jejich místa musíme obsadit novými silami, a hned v září se do toho pustíme. Potřebujeme takových osm až deset šikovných lidí a věříme, že je mezi vámi najdeme.

Teď už jsou ale na obzoru prázdniny, tak než se přiblíží definitivně, přejeme Vám příjemné počteníčko...

Redakce

**Krásné a slunečné prázdniny
přeje všem čtenářům**

redakce

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 21. 06. 2018 Slavnostní vyřazení žáků 9. tříd
- 22. 06. 2018 Vysvědčení
- 23. 06. 2018 Začátek letních prázdnin

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- 8.A vyrazila před pár dny na výlet do Brna a součástí programu bylo časté přesouvání tramvajovou a autobusovou dopravou po městě. V takové tramvaji se dá zažít ledacos. Od nadávajících důchodců až po setkání s roztomilým, asi osmiletým klučínou se školní brašnou a se slamáčkem na hlavě, který si sedl vedle Jardy Starého. No a Jarda, protože by na tu svou pusou občas potřeboval zbrojní pas, do něj okamžitě začal „klavírovat“. Mlel a mlel, ale chlapec se jen usmíval, dělal zvláštní obličejy a všichni si začali myslet, že neumí mluvit. Na konečné vystoupila celá třída i chlapec, který se najednou obrátil k Jardovi a na plnou pusou a nahlas mu přede všemi řekl: „Ty seš prostě marnej...“ ☺ To v celé třídě vyvolalo salvu smíchu a vlnu sympatií k chlapčkoví, kterému pak všichni mávali, dokud nezmizel z dohledu. Kdo zná Jardu, určitě pochopí proč ☺...
- Pan učitel Sláma nedávno zabodoval při hodině výpočetky v 8.C. Místo původně zamýšleného pokynu, aby si žáci nastavili text box, pronesl památnou větu: „Nastavíme sex box...“ Takové malé přehnutíčko a kolik radosti to ve třídě způsobí... ☺ A co jste teda nakonec vlastně nastavili? ☺
- Všichni máme ještě v živé paměti, jak okolí školy v nedávné době díky výkopovým pracím připomínalo tankodrom a zákopové bojiště. Paní učitelka Svobodová jednou takhle vyšla ze školy, na okamžik se zastavila, aby zjistila, kudy se dá vlastně mezi oplocením projít, a v té chvíli se těsně před ní plot s skácel. Dělníka od výkopu, který scénu viděl, to nechalo úplně v klidu, asi měl dojem, že učitelek je na světě přebytek ☺, a pak ještě ztuhlé paní učitelce vlídně domluvil: „*To musíte být, paninko, opatrnější...*“ Dobrá rada nad zlato, že? ☺

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Student CUP 2018	3
▪ Brazílie - vášnivé srdce Jižní Ameriky	4
▪ Největší projekt v dějinách školy začíná	5
▪ Puclíkův turnaj v bowlingu	8
▪ Ajtík 2018	10
▪ Používám tělo	11
▪ Ride Whel BESIP show	12
▪ Den naruby 2018	14
▪ Obří pexeso	15
▪ Deváťáci u přijímaček	16
▪ Osvětím - továrna na smrt	19
▪ Anketa	20
▪ Sloupečky	22
▪ Vzpoura úrazům	23
▪ Vyzvídali jsme... ..	24
▪ Beseda se spisovatelkou	29
▪ Prezentiáda	30
▪ Perličky z naší školičky	31
▪ Ekofanda	32
▪ Přijímačky do výpočetky	38
▪ Úspěšný mladý zdravotník	39
▪ Do you speak English?	40
▪ Puclík čte ušima	42
▪ Výsledky společného úsilí	44
▪ Výlety 2018	46
▪ Exkurziáda	57
▪ Zuberský pohár	59
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	60

STUDENT CUP

Žáci 7. a 8. ročníků naší školy byli 5. června 2018 pozváni na SOU Bělisko v Novém Městě na Moravě. Konal se tam Student Cup SŽDC 2018, což je sportovně vzdělávací projekt pro žáky 7.-9. ročníků. Pohár je celostátní a letos se poprvé jeho hostitelem stala i Vysočina - konkrétně učiliště v Novém Městě. Účelem této soutěže je přitáhnout pozornost žáků k učebním oborům, představit jim i možnosti pozdějšího pracovního uplatnění a získat tak možná i nové studenty.

Ještě před začátkem soutěží se u vstupu do učiliště tvořila kvůli prezenci docela velká fronta, protože každý musel dostat tzv. železničářský pas, do kterého žáci získávali potvrzení o absolvování jednotlivých soutěží, a hlavně poukaz na svačinu, protože s prázdným žaludkem se prostě všechno daří hůř 😊.

Soutěžních disciplín bylo celkem deset. Ti rychlejší je stačili obejít všechny, ti pomalejší stihli jen část. Kapacita stanovišť byla bohužel omezená, a tak si občas někteří museli počkat, než na ně došla řada. Disciplíny byly velice zajímavé a každý si zde určitě našel alespoň něco, co ho bavilo.

U hasičů to byl test teoretický i praktický, na dalším stanovišti se soutěžilo na nafukovací překážkové dráze a někteří se do toho pustili s obzvláštní vervou. Zajímavé bylo stanoviště nazvané Lovec světla, kde si děti na rozsvěcujících se bodech procvičili svůj postřeh, nebo stanoviště se zdravotědou. Nepochyběly samozřejmě ani úkoly týkající se hlavních oborů, které se na učilišti dají studovat, a to jsou hlavně obory dopravní, takže žáci vyplňovali i test vědomostí, které potřebuje znát výpravčí či návěstní technik.

Jedno informační stanoviště tu měla i průmyslovka ze Žďáru. Každá třída si kromě soutěžení prošla i budovu učiliště, provázeli nás studenti z Běliska. Někteří byli struční a prohlídka byla rychle hotová, ale někteří vykládali velmi zajímavě a snažili se odpovědět i na zvědavé dotazy nejen našich žáků, ale i učitelů. Tímto zdravím průvodce 8.A (jméno jsem bohužel zapomněla), který byl prostě SKVĚLÝ! 😊

Soutěžení zabralo skoro celé dopoledne a okolo dvanácté hodiny se konalo vyhlášení výsledků. Naše škola si vedla skvěle a 90 % soutěží vyhráli naši žáci, k čemuž jim ještě jednou moc gratulujeme...

Mgr. Dagmar Svobodová

Také v letošním školním roce jsme měli možnost navštívit další vzdělávací pořad z cyklu Planeta Země 3000. 13. února 2018 jsme se vydali do kulturního domu, kde pro nás byl připraven program s názvem Brazílie - vášnivé srdce Jižní Ameriky...

I tentokrát byl pořad sestaven z mnoha nádherných fotografických záběrů a množství videosekvencí, které doplnil živý výklad moderátorů. Zavítali jsme k indiánům z kmene Waurá, kteří žijí v okolí řeky Xingú, a seznámili jsme se s jejich způsobem života. Dnešním Evropanům se asi zdá být primitivní, ale brazilští indiáni by ho určitě za naši přetechnizovanou civilizaci nevyměnili.

Poznali jsme také spoustu zajímavých živočichů - například anakundu velkou, která obývá stojaté vody amazonského pralesa, nebo jaguára amerického. Vše bylo doprovázeno krásnými záběry z přírody, ale i z civilizovaných míst této oblasti. Dozvěděli jsme se mnoho nových a zajímavých informací, například o důležitosti procesu fotosyntézy.

Program byl velmi dobře zpracovaný a těšíme se, že se v příštím školním roce opět vydáme s týmem Planety Země 3000 do nějaké další zajímavé části světa.

NEJVĚTŠÍ PROJEKT V DĚJINÁCH ŠKOLY ZAČÍNÁ...

**BĚHEM NÁSLEDUJÍCÍHO
ŠKOLNÍHO ROKU ZÍSKÁ ŠKOLA
DOSUD NEVÍDANÉ ZÁZEMÍ
ODBOURNÝCH PRACOVEN,
KABINETŮ A DALŠÍCH PROSTOR**

Zdeněk Havlík

Pohled na blok nově vybudovaných učeben cizích jazyků v prostoru nad tělocvičnou

Všichni už dávno víme, že naši školu čeká v následujícím období doposud největší změna v její téměř stočtyřicetileté historii. Právě v těchto chvílích se rozbíhá obrovský projekt, který škola ve spolupráci s městem jako svým zřizovatelem připravovala téměř dva roky, na jehož konci bude disponovat novými odbornými pracovny s nejmodernějším vybavením, novými kabinety pro učitele, ale především kvalitnějším a komfortnějším prostředím pro své žáky...

Asi by nemělo smysl na tomto místě popisovat všechny problémy a překážky, které bylo nutné překonat, aby vznikl smysluplný projekt, který naši staříčkou, ale krásnou a historicky cennou školní budovu posune mezi školy mnohem mladší, kterým jejich architekti mohli vtisknout moderní nádech právě tím, že vznikly v době současné nebo nedávne. V žádném případě ale nelze říct, že naše škola je díky svému věku nemoderní či zastaralá. Vždyť vybavení našich počítačových učeben, interaktivních pracoven, ale i obyčejných kmenových tříd bez problémů snese srovnání s ostatními školami, a v mnohém je dokonce i předčí.

V čem ale mladší školy nepřekonáme, je prostor. Naše histo-

rická budova nám svým vnitřním uspořádáním už neumožňovala další rozšiřování, není kde budovat nové a modernější pracovny, učitelům chybí kabinety, žáci se mačkají v malé šatně jako sardinky, tlačence ve dveřích při přesunu na oběd do školní jídelny se podobá dopravní špičce v pražském metru, a když naši školu navštíví někdo s pohybovým hendikepem, zastaví se hned u jejího vchodu, protože třeba invalidní vozík se zkrátka bez cizí pomoci už dál nedostane.

To všechno byly důvody, které vedly k přípravě projektu, jeho prosazení, zajištění financování a nyní k zahájení jeho vlastní realizace. Dalo by se říct, že už máme vlastně skoro vyhráno. Firma, která bude projekt realizovat, si již převzala sta-

venišťe, za jídelnou už se hromadí stavební buňky a od okamžiku, kdy se začnou starou budovou šířit zvuky sbíječek a dalších strojů, nás dělí už jen hodiny.

Vyhráno ale nemáme. Čeká nás dlouhé období, kdy se běžný provoz školy bude muset sžít s provozem stavby, kdy si budeme vzájemně překážet, rušit se a omezovat, ale musíme to zvládnout. Příští školní rok bude opravdu náročný. Stavba postihne všechny - žáky, učitele, rodiče, kuchařky, uklízečky, návštěvníky školy, cizí strávníky, kteří využívají naši školní jídelnu, řidiče, kteří jsou zvyklí jezdit po Školní ulici...

Komplikací a různých omezení bude mnoho, ale při jejich překonávání musíme pořád vidět

ten cíl, který bude s každým dnem blíž - tu nádhernou galerii nových prostor, která vyléčí naše současné bolístky, se kte-

rými jsme doposud nedokázali hnout. Těšme se na to! Bude to opravdu paráda! Kdo znal naši starou budovu, nebude věřit, že

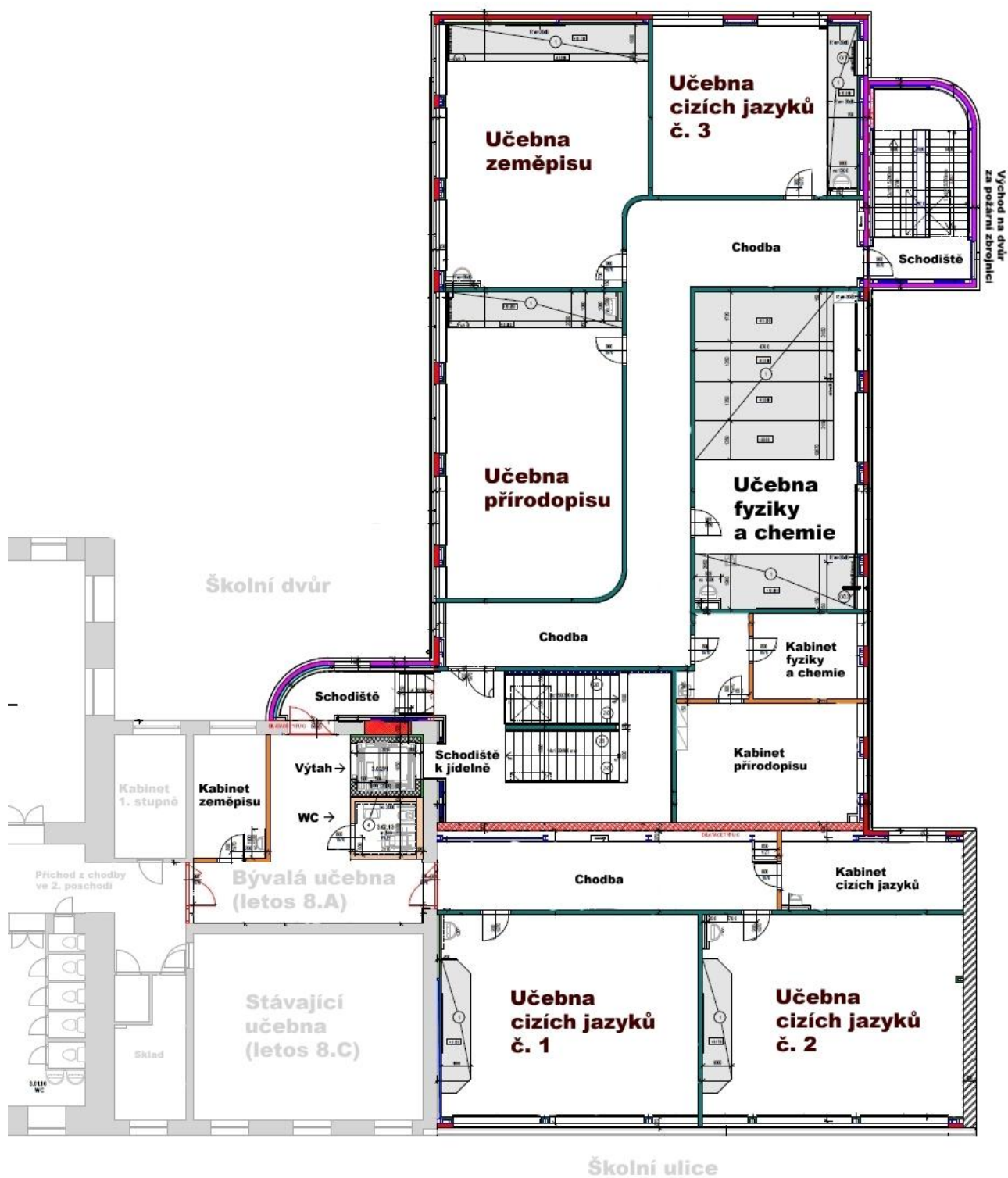
se v ní ještě stále nachází. Bude to skok do budoucnosti. Ta škola bude ještě krásnější, než je nyní...

Hlavní změny, které projekt přinese

- v prostoru nad tělocvičnou a nad jídelnou budou vybudovány tři odborné učebny cizích jazyků, učebna přírodopisu, zeměpisu a fyzikálně chemická pracovna, všechny učebny budou mít i kabinety
- na školním dvoře bude postaven nový pavilon s učebnou pro výuku praktických činností (žákovská dílna), kabinetem se strojním vybavením a skladem materiálů
- ostatní nezastavěná plocha školního dvora bude mít charakter odpočinkové zóny se zelení, lavičkami...
- současná šatna u školní jídelny bude zbourána, na jejím místě vyroste součást jídelnového schodiště, které tak nově propojí všechna patra školní budovy s jídelnou a samozřejmě s novou nástavbou
- nové schodiště vznikne i za budovou jídelny směrem ke školní zahradě - umožní vstup, ale hlavně únik v případě nouze z jídelny i z nástavby nad ní
- v prostoru současného schodiště v přízemí jídelny vedle jídelnové šatny vznikne výtah, který propojí všechna patra budovy (do jídelny se bude vstupovat novým schodištěm, které bude postaveno na místě současné jídelnové šatny)
- ze dvou současných tříd (nyní 6.C a 8.A) vznikne v 1. a 2. poschodí komunikační uzel, který bude skrz nové schodiště propojovat školní budovu s jídelnou a novou nástavbou (do jídelny tak bude přístup z přízemí i z obou pater budovy), bude tu ústít výtah a bude zde vybudováno WC pro imobilní osoby
- současná šatna žáků se rozšíří zhruba o třetinu - bude zastavěn světlík, na který ústí okna v přízemí budovy školy - na střeše nové části šatny vznikne zelená odpočinková zóna přístupná z chodby v 1. poschodí budovy
- z bývalé učebny fyziky a chemie vznikne nová odborná učebna matematiky
- z bývalé učebny přírodopisu vznikne nová superodborná učebna informačních technologií zaměřená především na oblast počítačových sítí, multimediální techniku, digitální foto, video a animace
- využití prostorů bývalé žákovské dílny má několik variant, její definitivní podoba se řeší

Orientační plán nástavby nad tělocvičnou a jídelnou

PUCLÍKŮV TURNAJ V BOWLINGU

Eva Mošnerová, 9.B

Letos už posedmé uspořádala redakce našeho časopisu turnaj v bowlingu pro třídní týmy 6.-9. ročníku. Z každé třídy byl vybrán smíšený tým o čtyřech členech a jednom náhradníkovi. Jako tradičně jsme hráli v Penzionu Vrchovina...

Když jsme dorazili na místo, začali všichni pilně trénovat. Na jedné dráze byli sedmáci, kteří měli na trénink ještě spoustu času, a na ostatních třech drahách se rychle snažili dostat do formy šestáci. Asi po patnácti minutách, když se družstva šestých tříd jakž takž rozhýbala, se začalo hrát.

V kategorii šestých tříd získala nejvíc bodů třída 6.A, druzí v pořadí byli soutěžící z 6.B a třetí 6.C. Nejúspěšnějším hráčem byl Lukáš Lempere z 6.A.

Jakmile dohrála družstva šestáků, přišli na řadu sedmáci, kteří po hodině trénování na dráze číslo čtyři už měli celkem jasno, jak na to. Taky hru z loňska trochu znali, a tak věděli, co je čeká. Na čtvrté dráze se usadili osmáci, aby si taky mohli procvičit, jak budou později naostro házet. Družstva sedmých tříd hrála moc dobře. První místo vybojovalo družstvo 7.B, druhá byla 7.A a o pár bodů níž byla třetí 7.C. Nejlepším hráčem se stal Tomáš Havlík ze 7.B.

Po sedmácích šli házet osmáci. Po hodině na čtyřce měli natrénováno, účastnili se už minulých dvou ročníků turnaje, takže jejich hra už byla opravdu suverénní. První byla třída 8.B, druhá 8.A a třetí 8.C. Nejlepší hráč byl Josef Tulis z 8.B.

Závěr turnaje patřil týmům devátých tříd. Tady se ve většině případů hrálo najisto a podle toho týmy dopadly. První byli borci z 9.C, druhé místo obsadila 9.A a třetí byla

9.B. Nejlepším hráčem byl František Hrouda z 9.C.

Turnaj se vydařil. Je skvělé, že se všem třídám nakonec podařilo složit soutěžní tým, i když v některých případech to neby-

lo vůbec jednoduché - třeba klukům z 9.B se totiž do soutěže nechtělo. Z výsledkové tabulky snadno poznáte, že bodový rozdíl mezi jednotlivými ročníky nijak závratný nebyl.

Doufáme, že se za rok budeme moci opět setkat a zasoutěžit si ve stejně dobré atmosféře, jaká byla letos...

Ročník	Umístění	Třída	Body	Nejlepší hráč ročníku
6.	1.	6.A	604	Lukáš Lempera, 6.A, 234 bodů
	2.	6.B	516	
	3.	6.C	497	
7.	1.	7.B	774	Tomáš Havlík, 7.B, 253 bodů
	2.	7.A	685	
	3.	7.C	677	
8.	1.	8.B	751	Josef Tulis, 8.B, 216 bodů
	2.	8.A	676	
	3.	8.C	557	
9.	1.	9.C	789	František Hrouda, 9.C, 291 bodů
	2.	9.A	667	
	3.	9.B	533	

AJTÍK 2018

Simona Mojžíšová, 9.B

IT SOUTĚŽ MALOTŘÍDNÍCH ŠKOL

8. března 2018 se na naší škole konal již šestý ročník soutěže pro malotřídní školy, která nese díky svému rámcovému zaměření na informační technologie název Ajtík. Už od rána se škola plnila menšími i většími skupinkami žáků z malotřídních škol okolních obcí...

Účastníci postupně zaplnili celou kreslírnu, neboť se jich na letošní soutěž sjelo více než 120 z dvanácti okolních škol. Na jejich tvářích byl vidět výraz údivu z tak velkých školních prostorů, na které nejsou zvyklí, výraz obav z úkolů, které si pro ně páni učitelé a paní učitelky přichystali, a také napětí, jak to letos všechno dopadne. Když byly všechny týmy na místě, zahájil pan zástupce Havlík celou akci, přivítal účastníky, řekl nějaké organizační údaje a přidělil školám průvodce. Pak už se jednotlivá družstva vydala na svoji soutěžní trasu po škole...

I lotos čekaly na účastníky zajímavé úkoly, při kterých se mohli dozvědět mnoho nových a zajímavých věcí. Na stanovišti u pana učitele Slámy získávali pomocí autíček na dál-

kové ovládání QR kódy a poté z nich s použitím tabletů luštili křížovku. Nesmělo chybět ani tradiční skládání pučlíků na čas. V tělocvičně na děti čekaly štafety nebo házení CD do koše. Zklamáním pro některé účastníky bylo, že v letošním ročníku soutěže chybělo klání

v elektronických piškvorkách. Jak jsme slyšeli, některé školy se na souboje křížků a koleček pečlivě připravovaly ☺. Piškvorky ale letos vystřídal TOGLIC, kde se však objevily problémy při luštění křížovky, protože mnozí u ní zápasili s pravopisem, a tak třeba myš u nich nebyla myš, ale miš ☺ a tím pádem jim výsledek pořad nevycházel. Ve fyzice děti musely s pomocí tabletů ukázat své logické a matematické dovednosti při převádění jednotek. Bylo neuvěřitelné, s jakým nadšením se do plnění úkolů pustily.

Poté, co týmy prošly všechna stanoviště, je průvodci odvedli zpět do kreslírny, kde měly děti čas na oddych a na svačtinu. Teď už vše záleželo jen na

učitelích, kteří měli na starost jednotlivá stanoviště, protože spočítat správně body nebylo jednoduché. Naším úkolem bylo mezitím v kreslárně zabavit děti, které netrpělivě čekaly na výsledky. Pustili jsme jim písničky a překvapilo nás, že se pomalu začaly přidávat. Nakonec se rozezpívala celá kreslárna. Byl to hezký pocit

vidět, že děti opustila soupeřivost a dokázaly vytvořit přátelskou atmosféru.

A pak už přišlo na řadu vyhlášení výsledků. Někdo měl radost obrovskou, někdo menší, ale o body a umístění v této soutěži vlastně vůbec nešlo. Pro nás byli vítězi všichni. To, jak se dokázali zapojit do plnění úkolů, povzbudit se na-

vzájem, pomáhat si, bylo velmi důležité a je to také hlavní smysl této soutěže. Dalším cílem bylo, aby se děti podívaly do větší školy, než je ta jejich, a připravily se na to, že brzy budou do takové školy také samy chodit. Letošní ročník Ajtíka se tedy opět vydařil a my se budeme těšit na další...

POŽÍVÁM TĚLO

Karolína Večeřová, 9.B

13. března 2018 měli žáci 4.-9. tříd možnost navštívit vzdělávací program, který nesl název Používám tělo. Jeho autora už jsme znali z předchozího dílu programu, který byl zaměřen na lidský mozek a viděli jsme ho v loňském roce...

Akce se uskutečnila v tělocvičně školy. Na začátku se program lidského těla zdánlivě vůbec netýkal, ale na to správné téma jsme se brzy dostali.

Sympatický autor programu - bývalý učitel fyziky - nešetřil humorem a vtipnými hláškami a postupně nás touto zábavnou formou seznámil s fungováním našeho těla. Součástí byla také hudba nebo třeba rozprášení vanilkové vůně.

Do pořadu aktivně zasáhla také spousta žáků, které si autor postupně přizval k sobě a kteří mu pomáhali s demonstrací činnosti různých tělesných orgánů, pro něž měl připravenou spoustu důmyslných pomůcek a modelů. Některé vypadaly dost legračně, ale fungovaly výborně ☺.

Čas určený pro tento pořad utekl jako voda a my jsme odcházeli bohatší o nové poznatky o našem těle.

RIDE WHEEL BESIP SHOW

Magda Dvořáková, 8.C

V pátek 27. dubna 2018 se pro naši školu uskutečnila akce s názvem Ride Wheel BESIP show. Jak už z názvu vyplývá, byla pořádána společností BESIP a byla zaměřená na bezpečnost jízdy na kole. Celou akci nás provázel známý závodník v biketriálu Lukáš Müller a moderátor Adam...

Akce byla rozdělena na dvě části. První byla teoretická a proběhla v kreslírně školy. Lukáš s Adamem nám představili biketrial, což je sport, při kterém se zdolávají různé překážky na speciálním kole a dráhy je možné se dotýkat jenom pneumatikami kol. Pro ukázkou nám pustili i dvě videa z Lukášových úspěšných závodů.

Také nám shrnuli zásady bezpečné jízdy na kole a ukázali stránky BESIPu. Řeč byla i o správné výbavě kola a cyklisty. Samozřejmě byl prostor i na otázky a jednotlivci, co se přihlásili a správně zodpověděli otázky, dostali buď ručně podepsaný plakát, nebo reflexní pásky.

Potom už byl čas přesunout se na náměstí, kde se konala druhá část celé akce. Šlo o praktickou ukázkou biketriálu. Všichni se rozestoupili do půlkruhu kolem předem nachystaných překážek na biketrial v podobě beden různých velikostí a nájezdů. Před každým sportovním výkonem je nutné se rozcvíčit, a proto si Lukáš vzal švihadlo a začal přes něj skákat. Nejprve normálně, ale potom přes něj začal skákat na jednokolce na vysoké bedně. Bylo se opravdu na co dívat.

Prostor ukázat svůj talent ale dostalo i publikum. Úkol byl jednoduchý – předvést skok snožmo přes švihadlo a skok přes švihadlo zvaný vajíčko. Úkol nakonec zdárně splnil

Vojta Šiška z 8.A a dostal za to plakát. Potom už nám Lukáš ukazoval různé triky na svém kole. Po nějaké té ukázce přišel znovu čas na soutěž, která byla tentokrát o skoku vysokém. Vybralo se pár dobrovolníků, kteří soutěžili s Lukášem. Ten skákal na svém kole, zatímco ostatní bez něj. Skákalo se přes natažený provázek, který se postupně zvyšoval. Nakonec soutěž vyhrál Jarda Starý z 8.A, který ve svém skoku překonal i samotného Lukáše.

Poslední výzvou pro publikum byl jakýsi test odvahy, při kterém se vybralo opět pár dobrovolníků, kteří si lehli na podložku na zem. Lukáš je na svém kole přeskakoval. Na

závěr programu se Lukáš úspěšně pokusil zvládnout trasu po překážkách a s tím souvisela i další soutěž. Lukáš stanovil jako výhru svoje slu-

neční brýle, které měl dostat žák, co mu bude nejvíce fandit. Brýle si nakonec odnesl opět Vojta Šiška z 8.A, měl prostě šťastný den. Ale ten jsme měli

vlastně všichni, protože pořad jako tento naše škola ještě nezažila. Pro všechny to byl velký zážitek...

Ve čtvrtek 31. května 2018 se na naší škole uskutečnila již podruhé akce žákovského parlamentu, která dostala přiléhavý název Den naruby. V tento den je u nás všechno jinak. Žáci si mohou vyměnit role s učiteli a mohou místo nich po předchozí domluvě vést vyučovací hodiny...

V mnohých třídách si žáci připravili velmi hezké hodiny s různými aktivitami. Vymysleli např. zajímavé pokusy, křížovky nebo soutěže. Také jsme se mohli převléct za opačné pohlaví. Zvonění ve škole bylo také jiné - každá třída si mohla vybrat písničku, která potom hrála místo zvonění.

Další zajímavostí na tomto dnu je volba MISS a MISSÁKA naruby. Každá třída nominuje své dva zástupce, které pošle do soutěže. O vítězích rozhoduje celá škola prostřednictvím internetového hlasování, které probíhá po dobu jednoho týdne. Účast v této elektronické anketě je obrovská, takže výsledky skutečně odpovídají

většinovému názoru žáků naší školy.

Jak loni, tak i letos se do akce zapojila spousta žáků a mnozí z nich vymysleli opravdu zajímavé převleky. Díky zpětné vazbě víme, že se akce opět líbila, a tak už se těšíme na další ročník.

MISS NARUBY

1. místo **Růženka** (Lukáš Hudeček, 8.B)
2. místo **Felinda** (Sebastian Suchý, 9.C)
3. místo **Marcelka** (Tomáš Juránek, 8.C)

MISSÁK NARUBY

1. místo **Bořek** (Barbora Malinová, 9.B)
2. místo **Emil** (Kateřina Stupková, 6.C)
3. místo **Bruce** (Kateřina Rosecká, 9.C)

OBŘÍ PEXESO

Zdeněk Havlík

Moc milé hodnocení práce našich žáků se objevilo na internetových stránkách společnosti Contexta. Paní učitelky Pavlína Poláčková, Jitka Matoušková a Martina Bártová se zapojily se svými jazykovými skupinami do akce, jejímž cílem bylo vytvořit národní rekord v kreslení obřího jazykového pexesa. Práce 165 dětí naší školy vyvolala odezvu, kterou stojí za to si přečíst... Děkuje všem, kteří naši školu tak skvěle reprezentují!

ÚVOD ▾ KURZY ▾ JAZYKOVÉ ZKOUŠKY ▾ SEMINÁŘE PRO UČITELE ▾ MATERIÁLY, HRY ▾ AKCE ▾

GRATULUJEME

GRATULUJEME!!! 😊😊😊😊

(14.6.2018) NÁDHERNÝ PŘÍSPĚVEK DO „OBŘÍHO PEXESA“ 😊😊😊

V rámci akce, kterou pořádáme od 16.4. do 16.6. – Pokus o národní rekord v kreslení obřího jazykového pexesa, dostáváme od mnohých škol, dospěláků a dětí mnoho krásných obrázků. To, co jsme ale obdrželi od paní učitelky [Mgr. Pavly Poláčkové](#)

ze ZŠ Nové Město na Moravě, okr. Žďár nad Sázavou, nás okouzlo a vykouzlilo nám to mnoho úsměvů na rtech. Paní učitelka se svými žáky vytvořila celkem 165 kartiček pexes v německém, ruském a anglickém jazyce, a to tak, že jednotlivé obrázky již tvořily kompletní sady (povolání, ovoce, zelenina, barvy, čísla a nejsofistikovanější bylo téma „kalendář“, kde každý žák nakreslil jeden měsíc či roční období. Za tuto úžasnou práci, která nám doslova vyrazila dech, jsme se rozhodli paní učitelce poslat jako odměnu zábavnou hru DACHwiser na německé reálie, která byla oceněna rakouským a německým velvyslanectvím.

Děkujeme nejen paní učitelce, ale také všem žákům, kteří se na této akci podíleli :-).

DEVĚTÁCI U PŘIJÍMAČEK

V polovině dubna čekala na většinu devátáků událost, která jim už od září kazila náladu, kdykoliv si na ni vzpomněli ☺ - přijímací zkoušky. Mnozí je absolvovali hned dvakrát, protože využili obou termínů, na které byly vypsány. O zážitky a pocity, které jsou s touto důležitou událostí spojené, se s námi někteří podělili...

GYMNÁZIUM VINCENCE MAKOVSKÉHO NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ

12. dubna 2018 byl první termín přijímacích zkoušek na střední školy, které jsem já psala na Gymnáziu Vincence

Makovského v Novém Městě na Moravě. V půl deváté měla začít přijímací zkouška z matematiky. My jsme tam přišli

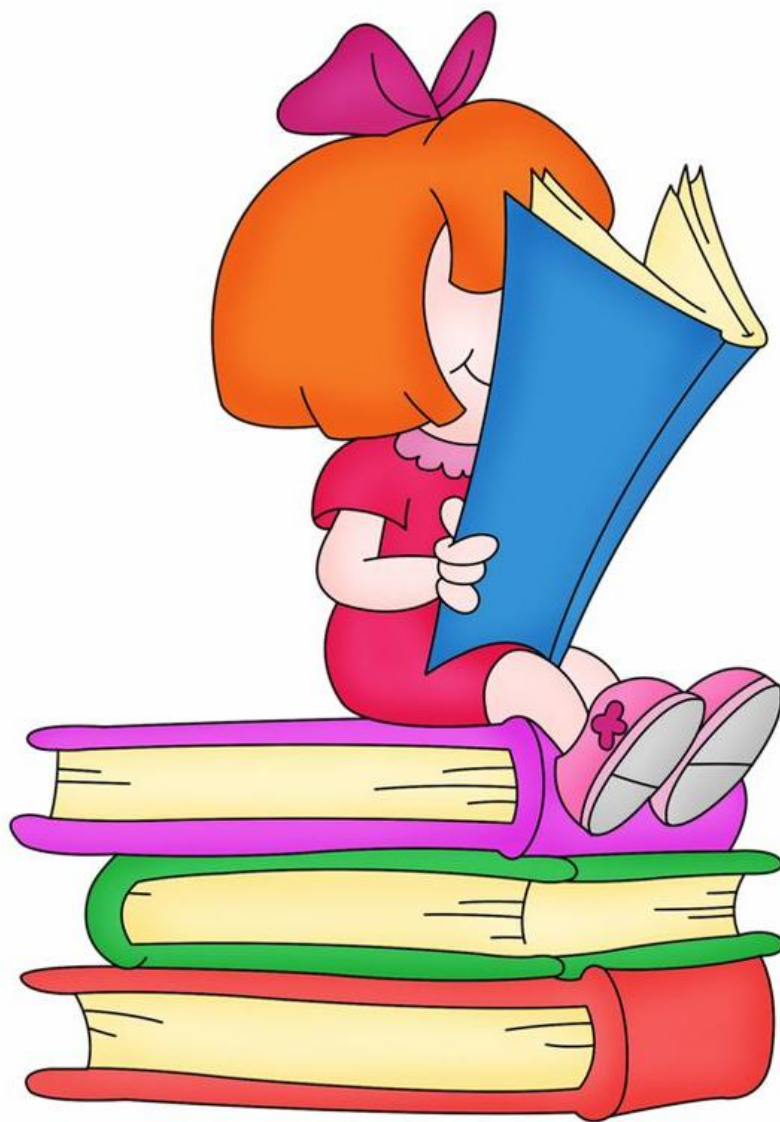
už před osmou hodinou.

Když jsme vyšli schody, byla tam tabule, kde byl rozpis se jmény, kdo v jaké třídě bude. Já měla být v učebně biologie. Podle toho, co jsem viděla, tak byly celkem tři třídy, kde se přijímačky psaly. Učebny pro nás ale ještě nebyly otevřené, a tak jsme čekali na chodbě.

Pár minut po 8. hodině jsme se mohli jít usadit do tříd. Každý musel být v lavici sám a všichni jsme museli sedět na levé straně, tudíž blíže k oknu. Tašky a bundy jsme si měli odložit před tabuli a hodinky na stranu lavice, kde nikdo nesedí.

Jak už jsem říkala, první na řadě byla zkouška z matematiky. Učitel nám rozdál zadání (didaktický test) a poté jsme si měli chodit pro záznamové archy. Když skončil tento administrativní úvod, dostali jsme pokyn, že můžeme začít. Měli jsme na to 70 minut. Zdá se to jako velice dlouhý čas, ale kdybyste to psali, věřte mi, budete si říkat, jak moc krátké to bylo...

Bylo to opravdu těžké. Nebylo to nic, co jsem předtím viděla u loňských přijímaček. Byly tam základní věci, jako jsou

zlomky a rovnice, ale ty ostatní úlohy byly opravdu těžké a byla jsem ráda, že jsem nebyla jediná, komu se to tak jevilo.

Po matematice jsme měli hodinu pauzu. Mohli jsme se najíst, jít na chodbu si popovídat s ostatními nebo si zajít na toalety. V 10.50 měla začít zkouška z češtiny. Opět administrativa, a i když jsme to už slyšeli, učitelé to museli přečíst znovu. Následoval stejný postup - opět rozdání zadání a záznamových archů, podpisy a pokyn k tomu, abychom začali.

Vsadím se, že při češtině si to všichni dohnali - tedy ti, co pokazili matematiku. Čeština byla jednoduchá, dala se napsat snadno a nebyl tam žádný problém. Zkouška se převážně skládala z textů, dle kterých se pak vyplňovala různá cvičení. Tentokrát byla ale pouze na 60 minut.

Zatímco u matiky snad všichni využili každou minutu, u češtiny se končilo klidně v polovině času, protože téměř každý měl zkoušku hotovou dříve. Když jsme odevzdali před vypršením časového limitu, mohli jsme už

klidně odejít domů, ale už jsme se do té třídy nemohli vrátit.

A jak bych to shrnula? Přijímací zkoušky byly těžké, ale i přesto jsem se dostala na školu, na kterou jsem chtěla. Jsem moc ráda, protože ten stres kolem přijímaček je hodně nepříjemný. Naštěstí ale vše dopadlo dobře a já mohu s klidem a radostí nastoupit v září do 1. ročníku na gymnázium.

Karolína Večeřová, 9.B

KONZERVATOŘ BRNO

Každý rok pro žáky 9. tříd nastává důležité životní rozhodnutí. Musí si vybrat školu, kam by se chtěli přihlásit, a pak také úspěšně zvládnout talentové zkoušky nebo písemné zkoušky. Zatímco mnozí tápali, kam přihlášky poslat, a nevěděli to ještě ani pořádně pár týdnů před odevzdáním přihlášky, já jsem měla dávno jasno. Už od sedmé třídy byl můj sen dostat se na konzervatoř, kde jsem chtěla studovat hru na akordeon.

Moje příprava na přijímačky začala dřív než u ostatních spolužáků, vlastně už na začátku osmé třídy. Před Vánoci jsem poprvé navštívila Konzervatoř v Brně. Byla jsem na takzvané konzultaci u svého nového učitele. Vždy jsem mu tam zahrála nějaký secvičený repertoár a on mi poradil, jak hrát líp a co tomu chybí. Získala jsem zde cenné rady, kterých jsme se potom s mým

panem učitelem na ZUŠce při další přípravě drželi.

Moje první pocity z učitele a z prostředí nové školy byly klad-

nové zkušenosti a posunuly mě dál.

Už v listopadu jsem odevzdala přihlášku a následně mi přišla

né. Škola je to velmi hezká, panuje tam přátelská atmosféra jak mezi žáky, tak mezi učiteli. V osmé třídě jsem byla na konzultacích třikrát, ale v devátém ročníku jsem jezdila do ledna, kdy proběhly talentové zkoušky, na konzultace jednou za měsíc. Vždy mi přinesly

pozvánka k talentovým zkouškám. Věděla jsem, že se mnou na stejný obor budou dělat přijímačky ještě dva kluci. Jeden z České republiky a druhý z Ukrajiny.

V den D, tedy 15. ledna 2018 jsem měla v 10 hodin přijímačky. Do školy jsme s rodiči

a učitelem dorazili už před devátou hodinou. Jako tradičně jsme měli velký problém s parkováním poblíž, a tak nás tat'ka musel vysadit u školy a jet najít parkovací místo jinde. Před třídou jsem potkala pana učitele s paní učitelkou z mé komise, kteří mě uvítali s milým úsměvem, popřáli mi hodně štěstí a ukázali zkušebnu, kde jsem se mohla rozehráť, což pro mě bylo velmi důležité. Přátelská atmosféra ze mě odbourala přebytečné nervy.

Další hodinu jsem strávila pozitivním rozehráváním. V deset hodin pro mě přišel učitel a řekl mi, jak moje přijímací řízení bude vypadat, a uvedl

mě před komisi. Seděli tam dva usměvaví páni učitelé hry na kytaru, paní učitelka a pan učitel.

Když jsem vešla do třídy, spadl ze mě zbytek nervů, který ve mně zůstal. Nechali mě, abych si vybrala jednu ze čtyř nacvičených stupnic. Následovaly dvě etudy, polyfonní hudba a dva ze čtyř vybraných přednesů. Jelikož byla hra z paměti podmínkou, byla jsem ráda, že mi žádná část skladby nevypadla a ani jsem nechybovala v notách.

Po odehrání mě jeden ze dvou učitelů zkoušel z intonace, rytmů, italského hudebního názvosloví a dějin hudby. Dob-

rá příprava se mi vyplatila, a proto se mu nepodařilo mě nachytat ☺.

Po zhruba třiceti pěti minutách mě vypustili ze třídy. S dobrým pocitem a úsměvem na tváři jsem vykládala ve zkušebně, z čeho mě zkoušeli a jak mi to šlo. Pak mi to přišel shrnout ještě pan učitel z Brna.

Cestou domů jsme se stavili na oběd a celé to ještě několikrát probrali. Moje usilovná práce a mnoho hodin tvrdého cvičení bylo zúročeno. Zbývalo jen doufat v dobrý konec, který se opravdu dostavil...

Simona Mojžíšová, 9.B

GYMNÁZIUM ŽDÁR NAD SÁZAVOU

Protože se letos uskutečnily dva termíny přijímaček, já absolvovala druhý termín ve

psat hlavně test z matematiky, protože z prvního termínu jsem neměla vůbec dobrý pocit

Žďáru. Měla jsem při cestě ke škole snad větší strach než před prvním termínem. Věděla jsem totiž, že teď musím na-

a na obě školy se počítá ten lepší výsledek.

Vstoupila jsem do budovy gymnázia a šla jsem do určené

učebny. Všichni lidi okolo se bavili o tom, že se nejvíce bojí matematiky - a já se jí bála taky. Všichni jsme jen tiše doufali, že nám do testů nedají zase nějaký záhadný traktor s červenou barvou jako v minulém termínu ☺.

A bylo to tady... První přišla na řadu matematika, jinak pro většinu 70 minut hrůzy. Po dopsání jsme si všichni ve třídě sdělovali dojmy a většina měla naštěstí lepší pocit než po prvním termínu. Po delší pauze přišla na řadu čeština. Na češtinu jsme měli oproti matematice pouze 60 minut, ale někteří jsme byli hotoví i dřív.

Doufám, že se všichni dostali na školu, která byla jejich vysněná, a přeji všem, ať naráží v nových školách na nové kamarády a dobrý kolektiv.

Eva Mošnerová, 9.B

EXKURZE DO NACISTICKÉHO
KONCENTRAČNÍHO TÁBORA

OSVĚTIM TOVÁRNA NA SMRT

Pátek 20. března 2018. Datum odjezdu do Polska. Dlouhých pět hodin jízdy uteklo jako voda a my poprvé z oken autobusu zahlédli zdi největšího nacistického koncentračního tábora, který za 2. světové války vybudovali Němci v Osvětimi...

Ještě než jsme prošli hlavní bránou s nápisem „práce osvobozuje“, dostali jsme sluchátka s krabičkou, abychom alespoň něco slyšeli od naší průvodkyně. Pak nastal ten moment, kdy jsme prošli bránou a byli obklopeni ostnatými dráty. Ještě teď z toho mám husí kůži... Prošli jsme celkem velkou část tábora a obešli jsme i pár budov. Některé byly plné fotografií, některé plné zabavených

věcí a některé byly stále v původním stavu. Pak zde byly i místnosti, kde se nesmělo fotit, či mluvit.

Nic však netrvá věčně a i my museli po prohlídce tento koncentrační tábor opustit. Ještě jsme před sebou měli návštěvu vyhlazovacího tábora Březinka. Ten byl však ještě děsivější, když si pomyslím, že právě tento tábor sloužil za války

fašistům k masovému vraždění lidí. Viděli jsme, jak tam tehdy lidé spali, a dozvěděli jsme se spoustu zajímavých věcí, které nejen zaskočily, ale donutily lidi i přemýšlet.

A závěr? Já se dozvěděla to, že největší zrůda na světě je právě člověk...

Kateřina Rosecká, 9.C

SOLNÉ DOLY WELICZKA

Jako druhou část naší exkurze do Polska jsme měli naplánovanou návštěvu solných dolů ve Weliczce. Když jsme dorazili na místo, měli jsme krátkou pauzu, ve které jsme si mohli zajít na záchod nebo si koupit zmrzlinu.

Poté jsme se přesunuli ke vchodu do solných dolů a dostali jsme sluchátko, díky kterému jsme měli lépe slyšet paní průvodkyni. Do dolů jsme museli sejít dlouhé schody. Když jsme sešli do dostačující hloubky, uviděli jsme obrov-

ské solné doly. Ve všech dolech bylo pomocí vyrobených postaviček naznačeno, jak se sůl těžila a jak to v dolech fungovalo.

Jenže nastal menší problém se sluchátky. Když jsme byli moc daleko od paní průvodkyně, tak jsme najednou nic neslyšeli, protože tam nedosahoval signál, takže někteří z výkladu neměli nic. Také se stalo, že se sluchátko utrhllo a už nefungovalo. Když jsme došli skoro na konec, mohli jsme ochutnat

slanou vodu, která v dolech tekla.

Na konci naší prohlídky jsme přišli do obrovského sálu, který byl opravdu nádherný. Dozvěděli jsme se, že se v tomto sále konají i svatby. Sál byl vyzdoben krásnými lustry ze soli. Když jsme si celý sál prohlédli, odebrali jsme se k výtahu, který nás vyvezl zpátky nahoru.

Tímto naše exkurze skončila a my se vydali zpátky domů.

Leona Librová, 9.C

ANKETA

**TENTOKRÁT
O DOPRAVNÍCH
PROSTŘEDKÍCH**

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

Čas od času musí každý z nás někam cestovat. Někdy je to jen pár kilometrů - třeba denně do školy a ze školy, jindy možná stovky či tisíce kilometrů při cestách za poznáním cizích zemí. V dnešní době existuje spousta dopravních prostředků, které se pro cestování dají využít, ale každý z nich nevyhovuje všem. Někomu se třeba dělá špatně při delším cestování v autobuse, někdo by za nic na světě nenastoupil do letadla a někdo další by klidně létal i na koštěti ☺. A tak je jasné, že nás v anketě tentokrát zajímalo, jaký vztah máte k dopravním prostředkům právě vy...

- 1. otázka:** Jakým dopravním prostředkem jezdíte nejraději a kterým naopak?
- 2. otázka:** Který dopravní prostředek umíte sami řídit?
- 3. otázka:** Kterým dopravním prostředkem byste chtěli aspoň někdy cestovat nebo se ho třeba naučit řídit?
- 4. otázka:** Kterým prostředkem jste jeli nejrychleji a kterým nejdál?
- 5. otázka:** Máte nějaký veselý, nešťastný nebo ojedinělý zážitek z cestování?

ŽÁCI

Ema Juránková, 5.B

1. Nejraději jezdím autem a nerada autobusem.
2. Motorku, trochu...
3. Chtěla bych letět letadlem.
4. Rychlovlakem do Prahy.
5. Když jsem jela autobusem z Chorvatska, tak jsem ve spaní spadla na zem ☺.

Jakub Horký, 7.A

1. Autem a nerad vlakem.
2. Kolo.
3. Letadlem.
4. Metrem po Praze ☺.
5. Žádný nemám.

Michal Šebek, 6.A

1. Nejraději na kole a nerad vlakem.
2. Kolo, auto, motorku, čtyřkolku...

3. Letět tryskáčem.
4. Autem.
5. Ztratil jsem svůj oblíbený náramek.

Karolína Laxerová, 6.B

1. Nejraději autobusem a nerada vlakem.
2. Kolo.
3. Chtěla bych letět balónem.
4. Letadlem do Egypta.
5. Jeli jsme na nejhezčí pláž.

Jaroslav Starý, 8.A

1. Nerad vlakem a rád na motorce.
2. Auto, traktor, čtyřkolku a motorku.
3. Helikoptéra.
4. Autem do Itálie.
5. Žádný nemám.

Terka Sobotková, 4.A

1. Autem a nerada autobusem.
2. Kolo.
3. Letadlem.

4. Autobusem do Chorvatska.
5. Že jsem viděla moře...

Vojtěch Košík 8.C

1. Vlakem.

2. Čtyřkolku.
3. Chtěl bych letět letadlem.
4. Nejdál jsem jel autem.
5. Na nějaký vtipný zážitek si nevzpomínám.

Anketu žáků připravily Veronika Jamborová a Eliška Kostecká, 8. ročník

UČITELÉ

Mgr. Eva Ficová

1. Nejraději jezdím takovým prostředkem, který mě včas a bez problémů dopraví tam, kam potřebuji. Je mi jedno, jestli je to auto, autobus, vlak... Nemám ráda přeplněné dopravní prostředky a nevrle až nepříjemné řidiče, průvodčí...
2. Auto, kolo, koloběžku ☺.
3. Učit se řídit nějaký jiný dopravní prostředek kromě auta mě neláká, ale klidně bych se svezla nějakou velkou zaoceánskou lodí...
4. Nejrychleji letadlem na dovolenou na Krétu.
5. Nejsem příliš cestovní typ, ale naštěstí moje cestování se obešlo bez nepříjemných situací (např. žádné ztracené zavazadlo ☺), což přispívá k dobré atmosféře při cestách.

2. Běžně řídím auto, ale už jsem řídila i motorku a traktor ☺.
3. Kdysi jsem chtěla letět balónem, ale teď už bych se asi bála.
4. Nejrychleji letadlem, kolem 900 km/hod. Nejdále jsem byla v Keni, na Mauritiu a na Seychelských ostrovech.

5. Vyloženě nešťastný ne. Vždycky všechno dobře dopadlo, na negativní zážitky člověk zapomene, protože je převládají ty pozitivní. Veselých zážitků mám spoustu. Když jsme byli v Keni, jeden mladý Masaj nás provázel svou vesnicí. Přivedl nás k místu, kde byly v kruhu naskládané klacky. Svou špatnou angličtinou nám vysvětloval, že je to místo pro [gots]. Začala jsem se tvářit velmi obřadně, protože jsem si myslela, že je to nějaké obřadní či

obětní místo pro bohy - gods. Když ale vyprávěl, jak je ráno pustí ven a zase je večer zavřou dovnitř, začalo mi to být podezřelé. Po několika dalších informacích vyšlo najevo, že je to jen ohradník pro kozy - goats ☺.

PaedDr. Miroslav Jurek

1. Nejraději jezdím vlakem, je to pohodlné a je tam i WC ☺. A není to drahé. Nerad jezdím metrem, už mockrát se mi stalo, že jsem nastoupil na opačnou stranu a dojel jsem tam, kam jsem vůbec nechtěl ☺. Jo, letadlo je taky super.
2. Řidičák mám na auto a na motorku. Autem to umím, motorku neovládám a ani nechci.
3. Vždycky jsem chtěl létat, tak asi pilotovat letadlo.
4. Nejdál jsem letěl do Španělska. Autem jsem jel například do Andorry. Nejrychleji samozřejmě autem – v Německu 180, tam se to může.
5. Pro mě byly nejšťastnější cesty do Španělska. Tu ze mi prostě miluji - lidi, jídlo, hudbu, moře...

PhDr. Radka Havlíčková

1. Nejraději samozřejmě autem, je to pohodlné. Také mi nevadí cestovat vlakem, člověk si odpočine. Nerada cestuji autobusem, hlavně v létě.

Mgr. Barbora Šimonová

1. Nejraději jezdím autem, je to rychlé a pohodlné. Také mám ráda kolo. Nepříliš ráda se přepravuji autobusem.
2. Auto, kolo.

3. Chtěla bych si vyzkoušet pilotování letadla.
4. Asi letadlem, na Maltu, do Nizozemska, Belgie. Nejdále asi ta Malta.
5. Byla jsem při jedné nepříjemné dopravní nehodě, kde

jsem si vyzkoušela v praxi první pomoc. Jinak mám z cestování vesměs příjemné zážitky, cestování a poznávání nových míst mne baví.

Anketu učitelů připravily Karolína Večeřová a Eva Mošnerová, 9.B

DOPRAVA

SLOUPEČKY

Václav Poul, 8.C

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

Dopravní prostředky a jejich využívání se pochopitelně vloudily i do našich sloupečků, které tak doplní vaše názory a odpovědi v předcházející anketě o rozhovor paní učitelky Svobodové s Vaškem Poulem...

Tak Vašku, máme tady dnes takové dopravní téma, tak mi prozrad', které dopravní prostředky jsi kdy využil?

Za můj dosavadní život jsem využil celkem dost dopravních prostředků. Některé jsou normální a jiné naopak trochu zvláštní. Cestoval jsem auto-

busem - a to i na vzdálenější trasy, auty, vlaky, trolejbusy, parníkem, ale jinak hlavně využívám kolo. Zvířata jako dopravní prostředky jsou taky v pohodě. Pokud jsou na to ta zvířata zvyklá, nevadí mi to. Ze zvířat se mi jako dopravní

prostředky nejvíce líbí lamy. Jsou při tom dost legrační.

Tak se mnou je to asi podobné, k tvému výčtu bych snad přidala jen letadla. Na rozdíl od tebe se mnou ale různá zvířátka většinou moc spokojená nebyla, že musí nosit zrovna mne na svém hřbetě

☺. Ale třeba parníkem jsem ještě nejela. Jako svůj nejčastější dopravní prostředek jsi zmínil kolo. Proč právě kolo?

Je to jednoduché. Dá se s ním dojet skoro všude a je poměrně lehké a skladné. A hlavně je ze všeho nejlevnější. Také rád cestuji vlaky, je to pohodlný způsob dopravy.

Tak to já zrovna jízdu na kole moc nemusím, i když ráda cestuju tím, co ovládám sama, což je hlavně auto. Nemyslím si, že jsem úžasný řidič ☺, to fakt asi ne, ale jezdím ráda a vše kolem aut mě baví. Z počáteční hrůzy a odporu k letadlům jsem se taky vyléčila, létat už mi nevadí, a dokonce se dá říct, že si to začínám i trošku užívat. Ten pocit při vzletu...

Já bych taky rád někdy zkusil, jaké je to létat. Ten pocit musí

být zvláštní a zároveň vzrušující. Teď mě napadá - máte nějakou zajímavou či legrační příhodu z cestování?

Pokud člověk víc cestuje, tak samozřejmě nějaké příhody má. Namátkou mě napadá několik z nich: den po teroristickém útoku mě jednou na letišti málem zesvlíkli i z kůže, než se zjistilo, že při průchodu detekčním rámem piští moje nové náušnice, které jsem předtím neměla. Jednou jsem čekala v taxíku a strachovala se, že nestihnou letadlo, než pyrotechnici zneškodní bombu v centru Tel Avivu, ze které se vyklubala (naštěstí) jen neškodná igelitka, kterou tam někdo zapomněl. No a před dvěma roky jsem třeba v letadle byla přesazena k českému miliardáři, který mi nabídl i práci ☺.

Tak to já mám jednu spíš smutnou. Čekali jsme se skau-

ty na autobusové zastávce a přijížděl zrovna autobus. Řidič autobusu se na nás jenom podíval, ani nezastavil a jel dál....

Tak to tě chápu, jednou se mi to stalo s mojí bývalou třídou a nebylo nic příjemného hledat další spoj a stresovat se, zda dojedeme včas. A protože už povídáme dlouho, tak ještě poslední otázku - chceš si udělat řidičák na motorku a později na auto?

Řidičák na auto určitě. Zrovna teď ho dělá můj brácha, takže asi mám přibližnou představu, jaký to je. Na motorku bych si asi řidičák nedělal. Přijde mi to zbytečné, pokud máte auto.

VZPOURA ÚRAZŮM

Světlana Dittrichová, 8.C

Na konci dubna měli žáci osmých tříd možnost navštívit v kulturním domě program, který připravila Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky a který měl příznačný název VZPoura úrazům...

Hned na začátku se nám představili dva vozíčkáři - Pavel Brož a Jarmila Onderková, kteří nám řekli, jak právě oni přišli ke svým úrazům a jak se následně ocitli na invalidním vozíku. Pavel si šel zaplavat a trochu narazil do stěny bazénu, paní Jarmila se vybourala

v autě. Po úrazu si museli nechat přestavět domy a byty tak, aby v nich mohli žít - třeba u kuchyňské linky nemůžou mít poličky pod ní, protože by se tam nevešli a nemohli by si nic připravit.

Je ale úžasné, jak se oba pořád i po tolika letech života na

vozíku drží. I přes hendikep mají různé koníčky, třeba ragby nebo potápění. Mohou jezdit i na motorkách, na kole nebo hrát golf.

Je smutné, že mnoho lidí skončí na vozíku z vlastní hlouposti. Takže si na sebe dávejte pozor!

VZPOURA ÚRAZŮM

Program prevence dětské úrazovosti VZP ČR

#vzpouraaurazum

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT PANÍ UČITELKA

JSME JAROSLAVA HNÍZDILOVÁ

- působila na naší škole více než čtyřicet let, a i když je nyní již v roli aktivní důchodkyně ☺, v případě potřeby ráda přijde do školy vymo-
moci při zastupování učitelů
- je velice komunikativní, má smysl pro humor, ale také pečlivě vypěstovaný smysl pro povinnost - žádnou práci neošidí
- vyniká organizačními schopnostmi, které výborně uplatňovala při pořádání různých školních akcí a nyní je využívá při práci s dospělými v Klubu seniorů
- moc ráda cestuje, turistika patří mezi její nejoblíbenější činnosti - navštívila spoustu zemí a do mnohých dalších by se ještě ráda podívala
- využívá každé příležitosti, aby mohla být se svými vnoučaty, kterým se moc ráda věnuje, a chtěla by se dožít jejich dospělosti
- ve volných chvílích ráda čte a věnuje se zahrádce, na které v posledních letech tráví spoustu času
- na lidech si cení pracovitosti, obětavosti a čestného jednání, naopak jí vadí arogance, sobeckost a nedodržování pravidel všeho druhu
- nerada pracuje s jehlou a nití, švadlena už z ní pravděpodobně nebude ☺
- chtěla by umět řídit auto, jezdit na kole, zpívat a hrát na kytaru a také ji mrzí, že neumí anglicky
- nejoblíbenější:

film	Jak vytrhnout velrybě stoličku Jak dostat tatínka do polepšovny
kniha	M. Mitchellová - Jih proti severu B. Němcová - Babička
skupina	Beatles, Olympic, Spirituál kvintet
zpěvák	Karel Gott, Marta Kubišová, Petr Novák

Na tomto místě často hovoříme s lidmi, kteří k nám do školy přišli relativně nedávno, abychom s nimi touto formou naše čtenáře seznámili. Ve vašem případě máme možnost opačnou - hovořit s člověkem, který v této škole strávil celý svůj profesní život, zná ji jako svoje boty a přesně před rokem se z něho stal velice aktivní důchodce. Jak dlouho jste u nás ve škole působila a jak vzpomínáte na ty úplné začátky?

Na naši školu jsem nastoupila 1. 7. 1973 - ne však jako učitelka, ale jako skupinová vedoucí pionýrské organizace. Náplní mé práce bylo organizovat činnost oddílů jisker a pionýrů na naší škole. Připravovala jsem pro ně různé soutěže, závody a především stanový tábor, který probíhal na louce u Sedlákova mlýna v Podolí.

Jako učitelka jsem nastoupila 1. 9. 1983 po mateřské dovolené, to už jsem měla dvě děti. Od té doby jsem naši školu již neopustila. Na moji práci učitelky jsem se moc těšila. Věnovala jsem přípravě na hodiny a práci třídní učitelky mnoho času. Každé začátky jsou občas těžké. Ne vždy se mi všechno podařilo tak, jak jsem si to představovala, ale nevzdávala jsem to a vlastně jsem se pořád učila - až do konce své kariéry, který nastal 30. 6. 2017. Když to tedy spočítám, tak na naší škole jsem působila 44 let.

Vždycky jste chtěla být učitelkou? Nikdy nebyla ve hře jiná profese, o které byste uvažovala? A jak moc trnitá k ní byla cesta?

Ano, učitelkou jsem chtěla být vždycky. Už v dětství jsem si se sestrou velmi ráda hrála na školu a já jsem vždycky chtěla být učitelka. Ráda jsem se starala o děti sousedů a přátel svých rodičů. Reálná představa být učitelkou se jasně objevila, když jsem postoupila na 2. stupeň ZŠ. Tehdy byla mojí třídní učitelkou pozdější ředitelka naší školy paní Dagmar Palečková a ta se stala mým vzorem. V naší rodině se učitelé nevyskytovali.

Cesta k profesi učitelky nebyla jednoduchá. Nejdříve jsem musela zvládnout studium na Gymnáziu Vincence Makovského v Novém Městě. Zkušenosti potřebné pro práci

s dětmi jsem získávala od svých šestnácti let, kdy jsem začala pracovat jako pionýrská oddílová vedoucí. Po úspěšné maturitě, ale nedošlo k odchodu na vysokou školu, jak jsem si vždy představovala, ale nevzdala jsem to a po roce práce na pozici skupinové vedoucí jsem byla přijata k dálkovému studiu na Pedagogické fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně na učitelský obor dějepis - občanská výchova. Studium jsem úspěšně zakončila v roce 1980.

Co nebo kdo vás přivedl k myšlence, že celý profesní život zasvětíte dětem?

Myslím, že mi to bylo dáno již od narození. Nic jiného jsem nikdy dělat nechtěla. Pro mě byla práce učitelky opravdu posláním. Tak jako je někdo předurčen stát se zpěvákem, vědcem či sportovcem, já jsem přesvědčena, že pro mě byla připravena profese učitelky.

Jak moc a v čem hlavně se změnila profese učitele za těch čtyřicet let, ve kterých jste se této práci věnovala?

Když tak nad touto otázkou přemýšlím, docházím k názoru, že z mého pohledu se tato profese (nebudu-li brát v potaz rozvoj techniky) až tak moc nezměnila. Stále máme hodně i zlobivé děti, pracujeme s žáky, kteří jsou více či méně nadaní, ale pořád je to o tom, že si k nim musíme najít tu

správnou cestu, a vždycky je to o důslednosti, nasazení a lásce k profesi.

Jak jsem už naznačila výše, profesi učitele výrazně ovlivnil rozvoj techniky. Vždyť na začátku své kariéry jsem vystačila s křídou, knihou a v lepším případě s diaprojektorem či magnetofonem. Dnes musí učitel zvládnout práci s počítačem, připravit si prezentaci na hodinu, vést elektronickou dokumentaci svých žáků... Když si vzpomenu, jak problematické bylo napsat vysvědčení na psacím stroji, už bych se nechtěla vracet.

A jak moc se změnily děti?

Řecký filozof Sokrates ve 4. století před naším letopočtem napsal: „Naše mládež nemá správné chování. Neznává autority a nemá úctu před staršími. Děti odmítají rodičům, srkají při jídle a tyranizují své učitele.“ A tak si myslím, že děti se mění pouze vlivem doby, ve které žijí, ale to hlavní zůstává stále stejné. Jiné je to, že mají stále v ruce mobil, komunikují spolu na sociálních sítích. Tráví spoustu volného času u počítačových her a venku už je nevidím hrát školku se švihadlem či na schovávanou, jak to bylo v mých dětských letech.

Které z těch změn jsou podle vás k lepšímu a které k horšímu?

Zlepšení vidím v připravenosti dětí

na práci s technikou. Nebojí se zkusit něco nového. Mají velkou představitelost a jsou kreativní. Zmenšují se však jejich komplexní vědomosti a schopnost je slovně prezentovat. Chybí jim slovní zásoba. Vadí mi, že spolu neumí komunikovat a přátelství vyhledávají na facebooku. Nechtějí se učit, protože to dá moc práce, a nakonec počítač má odpověď na všechno...

Myslíte si, že se české školství - a tím víc to základní - ubírá tím správným směrem?

Myslím, že základní školství se v současné době neubírá tím správným směrem. Vše odstartovalo po roce 1989, kdy jsme začali školství systematicky reformovat. Vzpomínám si, jak nám napsala kolegyně, která ještě před rokem 1989 emigrovala s rodinou do Kanady. Z jejího dopisu si pamatuji tuto větu: „Nechte si zničit školství“. A už je to tady...

Zastavila bych se u poslední reformy, kterou je inkluze, což je společné vzdělávání dětí včetně těch, kteří mají specifické potřeby. Myslím si, že tento krok je ten nejhorší, jaký mohl základní školství potkat. Autoři této reformy si učitele pravděpodobně představují jako postavu z řeckých mýtů. Učitel má nejméně dvě hlavy a čtyři páry rukou. Dokáže zvládnout nadprůměrné i podprůměrné. Zvlád-

ne pracovat s dětmi s různým postižením. Řídí nejen svoji práci, ale i práci jednoho, dvou nebo i více asistentů pedagoga. V odpoledních hodinách se věnuje práci s dětmi, které učivo nezvládají. Kde má učitel ještě brát sílu a chuť k mimoškolní práci s ostatními dětmi? Proč se má učitel, který nevystudoval speciální pedagogiku, protože ji prostě studovat nechtěl, nyní věnovat dětem s mnoha specifickými problémy? Vždyť u nás máme propracovaný systém škol právě pro tyto děti a učí tam odborníci!!!

Pohled z druhé strany mi říká, že děti s různým postižením nenachází ve škole dostatek příležitostí vyniknout, nezažívají radost z úspěchu. Děti nadané se možná zamyslí nad tím, proč jim není také věnováno takové úsilí a péče. A jak je možné, že všechny děti vyjdou ze základní školy se stejným vysvědčením, ve kterém není uvedeno ono různé zvýhodnění či znevýhodnění?

Kdybyste měla tu moc, co byste v českých základních nebo i vyšších školách změnila?

Co bych udělala?

- Zrušila bych inkluzivní vzdělávání.
- Trvala bych na systému základních škol a základních škol se specifickým vzděláváním.
- Peníze investované do reformy bych přesunula do oblasti školství tak, aby se snížil počet žáků ve třídách, přibýlo více učitelů, modernizovala bych budovy a školní zařízení.
- Přestala bych se ve školství - a to už i v tom předškolním - orientovat směrem, který slyším velmi často. Vyjádřila bych to touto větou: „...aby to naše děti bavilo.“ Vždyť život není o tom, že děláme jen to, co nás baví. Mnohdy je to daleko více o tom, co musíme. Jak jsou potom naše děti připraveny na skutečný život?
- Omezila bych počet středních škol s maturitou a gymnázií. Vždyť je dneska ostuda, s jakými známkami se žáci na tyto školy dostávají. Když já jsme se hlásila

na gymnázium, tak neexistovalo, abych neměla vyznamenání. A byl to úžasný pocit, když jsem se tam dostala. Byla jsem na sebe velmi pyšná!

- f) Posílila bych učňovské školství, neboť odborné profese nám budou brzy citelně chybět!
- g) Součástí přijímacího řízení na pedagogické fakulty by neměly být pouze teoretické vědomosti, ale i psychologické posouzení schopností daného uchazeče pro práci s dětmi.
- h) Dlouhodobě je třeba pracovat na společenské prestiži učitelské profese.

V určité fázi své profesní dráhy jste krátce působila ve vedení naší školy jako zástupkyně ředitele. Proč jste se záhy rozhodla vrátit se k práci učitelky?

Ano, skutečně jsem jeden rok působila jako zástupkyně ředitele školy. K této pozici mě přivedla moje ctižádost, ale v brzké době jsem si uvědomila, že ke své práci potřebuji jako hnací sílu děti. To ony jsou motorem, který mě posouval dopředu, a tak jsem se na vlastní žádost vrátila k práci učitelky a opět jsem měla radost z práce.

Jsou nějaké předměty nebo akce, které se v minulosti ve škole běžně objevovaly, dnes již neexistují a je to podle vás škoda?

Co se týká vyučovacích předmětů, tak si myslím, že mi žádný nechybí. Naopak bych některé zrušila - např. výchovu ke zdraví či svět práce, mohly by být součástí jiných předmětů, jako je občanská výchova, přírodopis a podobně. Určitě je dobře, že se opět vyučují pěstitelské práce a dílny. Náš stát bude potřebovat i šikovné řemeslníky a zemědělce. Tyto předměty by měli učit aprobantní učitelé, aby dali dětem opravdu velmi dobrou přípravu.

Nyní bych se zaměřila na akce školy. Bylo jich mnoho, které jsem zažila, a v mnoha případech jsem se podílela na jejich realizaci a byla jsem často i jejich iniciátorem. Já jsem vždycky práci učitele viděla v širším kontextu.

Má-li učitel žáky poznat, pochopit a samozřejmě je i ovlivnit, nemůže mu stačit pouze pohled na žáka ve školní lavici. Proto jsem vždy bojovala za školní výlety - a to i ty více-

denní. Po těch se mi opravdu stýská. Kolik zajímavých věcí jsem svým žákům mohla ukázat, co všechno jsem se o nich na výletech dozvěděla! Z celoškolních akcí asi nejvíce vzpomínám na Týden dětem, pravidelné diskotéky, soutěže nazvané Paragraf a mnoho dalších, ve kterých se bavily nejen děti, ale i my učitelé. Dalo nám to spoustu práce, ale vidět v očích dětí zájem a radost byla pro nás ta největší odměna.

V čem si myslíte, že je dnešní generace dětí, které chodí nyní na ZŠ, lepší než ta, se kterou jste pracovala na začátku své pedagogické kariéry?

Ve své podstatě není mezi dnešní a minulou generací tak velký rozdíl. Snad jen ta dnešní si lépe poradí s novou technikou. Díky ní má i více otevřené dveře do světa. Mladí lidé se nebojí cestovat do zahraničí, hledají zde možnosti studia i pracovního zapojení.

A co by mohly dnešní děti svým předchůdcům závidět?

Svět bez počítačů a mobilů. Vždyť měly děti tehdy daleko více volného

času, který trávily se svými vrstevníky při různých hrách či sportech. Také rodiče měli na své děti více času a neslyšela jsem tehdy, že by rodičům vadily domácí úkoly. Na-

pak - považovali je za důležité pro zvládnutí učiva. Děti byly i pracovitější, měly různé domácí povinnosti, které dnes vytlačuje moderní technika.

Mohli by něco svým předchůdcům závidět i dnešní učitelé?

Určitě. Jednak byl učitel více respektován veřejností. Děti byly poctivější v přípravě na hodiny. Dnes si spousta dětí nechává učebnice ve škole, a tak nevím, z čeho se doma připravují. Přijetí na střední školy bylo podmíněno výbornými výsledky, a tak se musely o to více snažit.

Jak podle vás může vypadat česká základní škola na základě současných trendů za nějakých dvacet třicet let? Jsou to jen teorie, ale stejně...

Skoro se bojím o tom vůbec uvažovat. Žáci budou chodit do školy s tabletem. Pro mnohé bude asi problém psát psacím písmem a vytvořit delší souvětí. Tady malinko odbočím a zeptám se, proč se snažíme dětem psaní ulehčovat např. písmem zvaným „Comenia script“? Jak složité písmo mají Číňané, a přesto se stále

používá. Vráťím se k problému. Ve třídách s vyučujícím a několika asistenty bude práce stále obtížnější. Rodiče nadaných dětí začnou podporovat soukromé školy a budou tam své děti přehlašovat. Výsledky dosahované na základní škole budou stále nižší a učitel bude své nároky nadále snižovat. A... raději už končím, protože z toho na mě jde smutek. Budu doufat, že se tak nestane.

A jinak - jak byste si vy sama přála, aby třeba konkrétně naše škola vypadala třeba za těch dalších dvacet let?

Já bych si přála, aby škola zůstala místem, kde se setkávají děti toužící po vzdělání s učiteli připravenými předat jim co nejvíce - a to nejen

du jsem byla pouhého půl roku, ale ve škole mě čekaly změny. Především elektronická třídní kniha. Naštěstí jsem to s pomocí ochotných kolegů zvládla docela rychle. Překvapilo mě ještě něco. Že se na mě těšili moji loňští žáci je vcelku pochopitelné, ale že mě uvítali i ti letošní šestáci, to byl velký bonus.

Poprvé v životě jsem se stala také učitelem tělocviku. Zde mě zarazilo, že přístup některých chlapců k hodinám je velmi laxní - nepřevlékají se, při rozvíčce se baví, nosí neustále omluvenky, aby nemuseli cvičit... Velmi mi také vadily podmínky, které má učitel tělocviku k dispozici. Nedostatek tělocvičen znamená, že jsem 75 procent hodin měla tělocvičnu dohromady ještě s jednou skupi-

bu seniorů a podílím se na přípravě různých akcí - divadlo, výlety atd. V neposlední řadě obnovuji přerušovaná přátelství navázaná při studiu a snažím se oživit tak svůj volný čas.

A které další koníčky nebo zájmy mají ve vašem životě své pevné místo?

Odjakživa jsem ráda četla, a tak k tomu mám teď velký prostor. Navštěvuji knihovnu, ale využívám i elektronickou čtečku. Máme velkou zahradu, a tak se sezónně věnuji zahradničení. Vždy jsem měla ráda sport, zejména volejbal, lyže, plavání a turistiku, ale dnes již vzhledem k problémům s koleny se s kamarády volejbalisty scházím jako jejich fanoušek a pak také s manželem nadšeně fandím u televizoru. Dávám dnes přednost chůzi s hůlkami pro nordic walking. Vyrážím na pravidelné procházky do okolí Nového Města a s kamarády i dále. Mám ráda společenské hry, a tak si je užívám s vnoučaty. Ráda jsem také tancovala a milovala jsem diskotéky. S manželem provozujeme autoturistiku a poznáváme krásy naší země.

V roce 2017 jste navštívila Kanadu a o své cestě udělala několik besed i pro naše žáky. Kdybyste měla ve stručnosti shrnout ty největší dojmy z této cesty - co byste určitě neopomenula?

Cestu do Kanady jsem si dala jako dárek k ukončení své učitelské práce. Tak daleko jsem ještě nikdy necestovala, a tak už i samotná cesta letadlem byla pro mne velkým zážitkem. Dále to byla prohlídka nádherného města Vancouver, samozřejmě to byla kouzelná příroda Yukonu s jeho obrovskými jezery, horami a řekami Yukon a Klondike. Zážitkem bylo i rýžování zlata na řece Eldorado. Také setkání s místními obyvateli bylo zajímavé...

Máte v plánu nějaké další cestovatelské cíle, které byste ráda uskutečnila?

V letošním roce se vydám na kratší cesty, ale už se na ně těším. S manželem jedeme vychutnat krásy Šumavy a s kamarádkami navštívíme naši

vědomostí, ale i životních postojů. Učitel bude vzorem hodným následování a žák bude přijímat své povinnosti s tím, že ví, jak náročný bude život dospěláka. A když bude končit školní docházka, budou mít žáci i učitelé pocit, že končí něco velmi krásného a nenahraditelného.

Měla jste teď v nedávné době možnost vrátit se na víc než dva měsíce zpátky do vyučovacího procesu a zastupovat pana učitele Pohanku. Jaké to bylo? Překvapilo vás něco?

Do důchodu jsem se již těšila, ale když mi bylo nabídnuto zastupování, tak se mi v těle aktivovaly všechny mé učitelské buňky a já jsem toužila opět stanout před katedrou. V důcho-

nou. Venku zase chybí hřiště, kde by si žáci mohli zahrát míčové a jiné hry.

Nyní jste již opět v roli důchodce, a tak by nás zajímalo, čím vyplňujete svůj čas, čemu se ráda věnujete?

Samozřejmě je na prvním místě rodina. Věnuji se domácnosti. Navštěvuji naše děti a užívám si vnoučata, která jsou ještě předškolního věku, a tak je docela často hlídáme v době, kdy jsou nemocné. Snažím se trávit čas i s mým otcem, kterému je 82 let, a v zimním období jsme se dali do sepišování jeho vzpomínek za celý jeho život. Doplňujeme knihu „Dědečku, vyprávěj“. Tato kniha čeká i na mě. Dále jsem se zapojila do práce v Klu-

sousední zemi Slovensko a vydáme se do Vysokých Tater. Snad to nejsou moje poslední cesty, a tak se nechám překvapit, co se mi naskytne příště.

Co vám v poslední době udělalo největší radost?

Největší radost mi přináší chvíle s vnoučaty. Naše společné chvíle na

výletech, při hrách i jen tak ve společné náručí...

Čeká vás v dohledné době něco, na co se opravdu těšíte?

Moc se těším na obě prázdninové cesty a také na to, že přijedou na prázdniny vnoučata. Těším se i na zajímavé akce se svými kamarády, a to na výlety po Vysočině a také na

návštěvu Brna, kam se chystám na Shakespearovské slavnosti.

Celý profesní život jste učila děti historii - je nějaké období v našich dějinách, které máte nejraději, a kdyby bylo možné cestovat v čase, určité byste ho ráda navštívila? Proč právě toto období?

Tak to je trefa do černého. Mnohokrát jsem na toto téma přemýšlela a nakonec jsem skončila u toho, že je mi dobře v čase, ve kterém žiji. Malé zdůvodnění: vždyť vlastně nevím, v jakém postavení bych se ocitla, a nechtěla bych být ani chudá a ani princezna.

Nejvíce se mi líbilo období koncem 19. století, ale když jsem pochopila, jaké v něm bylo postavení ženy, tak jsem změnila názor. Jsem ráda, že mohu být svobodná a samostatná.

Na závěr si neodpustíme otázku, kterou klademe všem - můžete mávnout kouzelnou hůlkou. Co bude jinak, až hůlku odložíte?

Zůstane kolem mě svět bez válek. Moje děti a vnoučata budou moci v klidu dospívat a stárnout. Bude nás obklopotvat krásná příroda...

***Rozhovor připravil
Zdeněk Havlík***

BESEDA SE SPISOVATELKOU

V pondělí 30. dubna 2018 jsme šli první vyučovací hodinu do kreslírny na besedu se spisovatelkou Reginou Valentíkovou, autorkou knihy Život v Oldřiši...

Autorka se nám nejdříve představila a pak nám povídala o vzniku své knihy. Dozvěděli jsme se, že kniha je sepsána ze zápisků autorčiny prababičky

Marie Magdalény Trojákové, která žila v již zmíněné Oldřiši. Zápisky popisovaly její školu, každodenní život či prožitou válku. Beseda byla

doplněna několika ukázkami z knihy, aby nám ji autorka více přiblížila, a také fotografiemi, které jsme si měli možnost prohlédnout.

Michaela Harváňková, Zuzana Havráňková 7. C

prezentiáda

9. ročník

V letošním školním roce se nám naskytla možnost zapojit se do soutěže Prezentiáda. V této soutěži jde o to, že tým vytvoří prezentaci a pak se ji snaží odprezentovat. Prvním úkolem tedy bylo vytvořit prezentaci na zvolené téma...

Pro naši kategorii byla vyhlášena témata Technologie nás sbližují a Práce snů. Do soutěže se zapojily dva týmy z letošních devítek. Tým s názvem SCHOLA MUSIC ve složení Eva Mošnerová, Barbora Malinová a Ondřej Slonek si vybral téma Technologie nás sbližují a tým SUCHÝ KOLÁČEK ve složení Lucie Ivaničová, Iveta Koláčková a Sebastián Suchý si vybral téma práce snů. Odeslali jsme prezentace a pak už jsme jenom čekali, jestli postoupíme do krajského kola.

Na konci března nás čekalo milé překvapení. Zjistili jsme, že oba týmy postupují do krajského kola, které se konalo v Havlíčkově Brodě. To pro nás znamenalo, že máme pouhých 13 dní na to, abychom se mohli připravit, jak budeme vlastně námi vytvořenou prezentaci prezentovat.

V pátek 13. dubna jsme se ráno sešli s panem učitelem před vlakovým nádražím a vyrazili jsme směr Havlíčkův Brod. S pověrou o pátku třináctého se ten den nemohlo počítat... Po cestě seděl pan učitel v jiném kupé než my, takže když přišel pan průvodčí kontrolovat jízdenky, řekl mu Ondra: „My u sebe jízdenky nemáme, ale když půjdete vedle, sedí tam

takový velký pán a to je náš učitel.“ Všichni v kupé se poušmáli.

V Havlíčkově Brodě jsme se vydali na místo konání soutěže - byla to Střední průmyslová škola stavební akademika Stanislava Bechyně. Připravili jsme se a šli do jejich učebny výpočetní techniky, kde se

A jak to celé dopadlo? Vyhlášovala se pouze první tři místa. Najednou se ozvala věta, kterou nikdo z našeho týmu nechápal: „Na třetím místě se umístil tým s názvem SCHOLA MUSIC!“ Na druhém a prvním místě se umístily týmy z Ledče nad Sázavou. Sice nás trochu mrzelo, že nejsme na postupo-

nakonec sešlo sedm týmů. Vždycky se losovalo, který tým půjde jako další, a před soutěží měl stanovený určitý čas na přípravu. Prezentace hodnotila odborná porota.

Po soutěži jsme měli chvíli volno a porota šla vyhodnotit, jak si všechny týmy vedly. Hodnotilo se například to, jakou má prezentace návaznost, oční kontakt s porotou a mnoho dalšího.

vých místech do Grand finále, ale i tak jsme byli moc šťastní. Získali jsme nové zkušenosti, které můžeme dál použít.

Po ukončení jsme šli na vlakové nádraží a zažili jsme hodně legrace. Jsme moc rádi, že jsme měli možnost zúčastnit se této soutěže a načerpat nové zkušenosti. Děkujeme panu učiteli Slámovi, že nám umožnil se přihlásit a pomáhal nám.

Eva Mošnerová, 9.B

Mgr. Dagmar
Svobodová

PERLIČKY

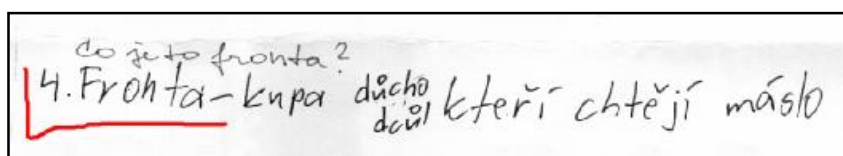
Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

Je tu poslední číslo našeho časopisu v tomto školním roce a s ním i pár dalších vybraných „perliček“ z písemek i z reálného života...

Všechny moderní pedagogické postupy zdůrazňují, že děti by se měly učit to, co budou potřebovat v reálném životě. Pravda, dnes už na **frontu** (a tím myslím řadu lidí stojících za sebou a čekajících na cokoli ☺) narazíte méně často než dříve, ale třeba pondělky a čtvrtky před Lidlem nebo

čtvrtky u Penny marketu nám je vždy připomenou ☺. Žáci, kteří si ráno chodí kupovat svačiny, je tedy asi důvěrně znají.

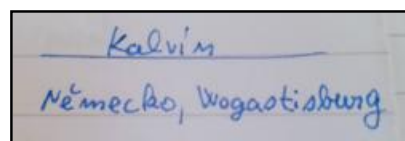
Ale taková meteorologická fronta, která s sebou nese zpravidla změnu počasí a která se probírá ve fyzice v osmičce, je přece jen něco jiného...

Nedávno jsem v osmém ročníku (tedy v 8.A, abych byla konkrétnější ☺) položila asi velmi „základnou“ otázku v písemné práci z dějepisu. Zněla zhruba takto: „Až do dnešních dnů vlastní Velká Británie část území ve Španělsku. Jak se tato část jmenuje?“ Když pomenu to, že jsem pak o Gibraltaru pouštěla krátké video, kde bylo tamější letiště i opice, tak mne zeměpisné znalosti osmáků přesvědčily o tom, že na tradice našich známých cestovatelů - dr. Holubem počínaje a panem Pribáněm s trabanty konče - asi nikdo z nich nenaváže, protože by si museli doplnit velkou mezeru (ne, to není meze, to je krááááter!! ☺) ve vzdělání. Podle osmáků je to totiž třeba: Súdán, Indie či rovnou Asie...

Daleko víc mě tak potěší písemka, kdy je vidět, že její autor či autorka má o dějepisu či zeměpisu přece jen jakési povědomí, jen si zkrátka spletl

či spletla tzv. „hodinky a hodinky.“

Takže ve Wittenbergu působil Luther, ale u Wogastisburgu bojoval Sám. Ale oboje jsme brali v sedmém ročníku, jen jedno na začátku a druhé na konci ☺.

Přemýšlela jsem, co vložit jako závěrečnou předprázdninovou perličku. A vzpomněla jsem si na skvělou jemně mineralizovanou vodu, kterou mají ve Španělsku. S tímto atraktivním názvem ji rozhodně nemůžete v obchodě minout ☺...

A tak vám přeji krásné, dlouhé (a nikoli „debilní“ ☺) prázdniny!

22. BŘEZEN – DEN VODY

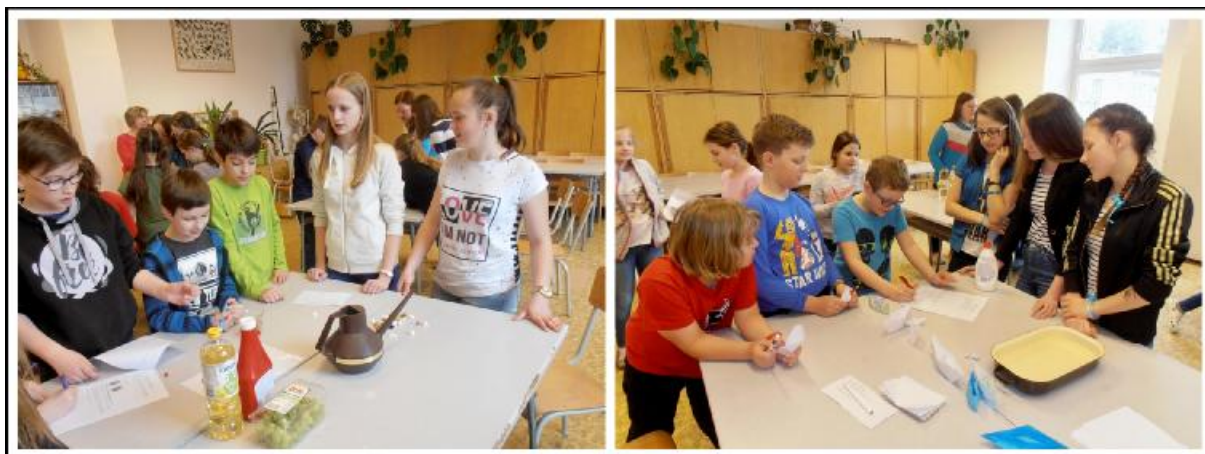
Abychom u nás ve škole náležitě oslavili Den vody, tak se jí opravdu věnujeme. Ani letos to nebylo jinak, a tak jsme tento mezinárodní svátek společně se žáky čtvrtých tříd oslavili formou pokusů, které přinášely jak poučení, tak radost.

V pondělí 19. března 2018 jsme se po velké přestávce sešli všichni v učebně přírodopisu, kde jsme si udělali skupinky po třech lidech a rozdělili jsme se do šesti pracovišť. Tři skupinky byly v přespolece a ty další tři v přírodopisu. Názvy pracovišť odpovídaly činností,

kteří v nich probíhaly – například „Ochutnávky minerálních vod“, kde mohli žáci ochutnávat a porovnávat, která voda jim chutná nejvíce, nebo „Rychlý člun“, kde se stavěla lodička, a když se za ni káplo saponátem, tak jela rychle vpřed. Stanoviště s názvem „Plave to?“ zase

umožňovalo otestovat, jestli plave třeba plastelína a další různé věci. Celkem se na jednotlivých pracovištích vystřídalo asi dvanáct skupinek čtvrtáků. Bylo to náročné, ale Den vody jsme si letos moc užili...

Michaela Rapcsáková, 8.A

JARO NA HRNEČNICI

Také letos jsme se s příchodem jara vypravili k tůním na Hrnečnici. Bylo potřeba po zimě ledasco opravit a vylepšit...

Děti vyspravily hmyzí hotely, ve kterých se pomalu probouzel život, zmapovaly informace o teplotě a pH vody, Seccího deskou změřily její průhlednost a milým

překvapením bylo, když ve dvou tůních objevily obrovské snůšky vajec skokanů.

Bylo také zapotřebí umístit nové měrky na měření výšky

hladin ve dvou sledovaných tůních. V kroužku dílen nám Lukáš Král připravil nové měřicí tyče a Luky Žemlička pak neváhal nazout rybářské holiny ☺ a obětavě umístit

obě měřky doprostřed těchto tůní.

Počasí bylo nádherné a nezbyvá než doufat, že z mno-

ha vajíček objevených v tůních se aspoň některým jedincům podaří dosáhnout stádia dospělé žáby, které

mají tak nezastupitelné místo v naší přírodě.

Mgr. Martina Janíčková

ČISTÁ VYSOČINA 2018

V pondělí 9. dubna 2018 vyrazil Ekotým v odpoledních hodinách téměř v plném počtu a v plné výbavě do akce Čistá Vysočina...

Tradičně jsme vyjeli autobusem do Vlachovic a odtud jsme směrem na Nové Město sbírali veškeré odpadky podél silnice. Nasbírali jsme celkem dva pytle plastů a tři pytle směsného odpadu a i letos jsme s potěšením konstatovali, že ve srovnání s jinými komunikacemi tato oblast na tom není až tak špatně.

Počasí nám přálo, a i když nám to možná někteří nebudou věřit, jde přece jen o sběr odpadků, my si to náramně užili.

Mgr. Martina Janíčková

EKOTÝM NA SCHŮZCE S PANEM STAROSTOU

Ve středu 21. března 2018 jsme se s Ekotýmem vydali na novoměstskou radnici na dlouho plánovanou schůzku s panem starostou Michalem Šmardou. Měli jsme pro něho připraveno mnoho otázek. Pan starosta byl velmi milý a rád nám na vše odpověděl. Schůzka byla velmi zajímavá a myslíme si, že všechny nejen bavila, ale i obohatila. A na co jsme se ptali?

Třídíte odpad?

Ano, třídím. Ve třídění odpadu se naše město pravidelně umisťuje mezi třemi nejlepšími na Vysočině.

Napomenete ostatní, pokud vidíte, že odpad netřídí?

Nedělám to. Vedu ke třídění doma rodinu.

Dalo by se něco na systému třídění odpadu zlepšit?

Přidat kontejnery na textil, který se již nedá využít na charitu. Na vesnicích a v chatových oblastech rozdat lidem barevné pytle na odpad, který pak bude svezzen.

Také jsme slíbili lidem, že pokud se výrazně zvedne vytříděnost odpadu, zlevníme poplatky za odpad. Zatím se to bohužel nedaří. Možná i proto, že tu byla vytříděnost odpadu dobrá.

Zapojujete se do akcí souvisejících s ekologií?

Zaměstnanci úřadu se účastní sečení luk. Dále bychom chtěli sbírat odpadky ve městě, na Oboře apod., vyčistit město po zimě.

Jaký máte názor na činnost Ekotýmu?

Činnost Ekotýmu sleduji. Líbí se mi, že to není jen činnost pro činnost. Za vaším Ekotýmem je totiž vidět spousta konkrétní činnosti.

Chodíte v zimě přispívat lesní zvěři do krmelce? Krmíte v zimě ptáky?

Ptáčky ano.

Kupujete nějaké biopotraviny? Co vám chutná ze zdravé stravy?

Snažím se kupovat potraviny na trhu od regionálních prodejců. Ale hamburgery mám také rád ☺.

Chodíte nakupovat s plastovou nebo látkou taškou?

Látkovou tašku doma vždycky zapomenou, a proto si musím koupit plastovou. A toto se mi stává neustále. Obvykle doma zůstává ležet vedle seznamu, co mám koupit ☺.

Chodíte do práce pěšky?

Když to jde, tak ano. Asi tak čtyři dny z pěti v týdnu jdu do práce pěšky.

A co možnost parkování kol pro nás školáky? Také bychom chtěli jezdit do školy na kole...

Přemýšlel jsem především o místě, kde kola parkovat. Napadá mě prostor v parku u Horácké galerie.

Používáte na zápisky papírový deník nebo tablet?

Tak napůl. Mam papírový deník, napíši si základní poznámky a pak si to přepíši do počítače. Ale 90 % věcí si píši elektronicky.

Co se vám vybaví, když se řekne příroda?

Všechno, co není umělý a je to kolem mě. Park na náměstí, Tří kříže, Obora... Všechno, co máme v Novém Městě a okolí.

Navštívil jste nějakou přírodní rezervaci, CHKO nebo národní park? Kde se vám líbilo nejvíce?

Navštívil. Hodně. Teď nevím, jestli mám dělat machra, protože jsem byl třeba v mořském národním parku v Karibiku. Pak doporučuji všem navštívit krásnou oblast Žďárských vrchů. Dále na Šumavě Boubín, Krko

noše a letos v létě se chystám na dobrodružnou cestu do NP Pieniny, tzv. Trojmezí – hranice Slovenska, Polska a Ukrajiny. Budeme spát tři nebo čtyři dny v horách. Tam je to podle mě jeden z nejlepších národních parků. A pak bych ještě doporučil oblast Koločavu, ta příroda je tam krásná.

Adoptoval jste někdy nějaké zvíře v ZOO?

Ne, mně to nikdy nijak zajímavé nepřišlo, nikdy mě to nenapadlo.

Uvažujete o tom, že by v Novém Městě byly kontejnery na tuky a oleje?

Myšlenka to špatná není. Je to otázka, jestli bychom nemohli vstoupit do projektu s nějakou firmou, která by to vykupovala komerčně. Myšlenka je to dobrá. Já si ji zapíši ☺.

Kdybyste mohl něco zlepšit v Novém Městě z ekologického hlediska, co by to bylo?

Letos jsem hodně přemýšlel nad posypem, že se tím měs-

tostrašně znečišťuje. Druhá věc - samozřejmě třídění odpadu a odpadové hospodářství. Častěji nabízet ty velké kontejnery, jít lidem naproti, aby nemuseli na sběrný dvůr. Další věc, že by se mělo tvrdě trestat ježdění na čtyřkolkách v lese. A aby se s odpadními vodami nakládalo tak, jak se má. Ted' děláme kanalizaci na Rokytně, potom v Petrovicích, do budoucna Slavkovice... Aby šlo na čističku opravdu vše.

Děkujeme za rozhovor

OKÉNKO DO PŘÍRODY

Doposud jsme se v našem přírodním okénku věnovali výhradně živočichům, tak je načas to změnit. Dnes se tedy podíváme do říše rostlinné...

Lýkovec vonný

- Je to vždyzelený keř, který kvete v květnu a červnu. Jeho květy mají růzovofialovou barvu a drží se ve svazečkách po čtyřech až deseti.
- Přebývá většinou v listnatých leších anebo v jejich blízkosti.
- Vyskytuje se v Evropě až po západní Ukrajinu, v severních oblastech se mu ale nedaří a na jih se mu taky moc nechce, tam roste pouze na horách.
- Jak je zvykem - když je to krásné, tak je to vzácné. Lýkovec je kriticky ohrožený, rychle mizí ze svých původních stanovišť - na střední Moravě roste už jen ve dvou lokalitách.
- Takže ho netrhejte, místo toho je mnoho kultivarů lýkovce, které si na zahrádku dát klidně můžete.

Zdroje: www.wikipedia.org.cz, <https://abecedazahrady.dama.cz>

Připravila Světlana Dittrichová, 8.C

DEN ZEMĚ VE ZNAMENÍ ZÁŽITKŮ I POUČENÍ

Dopoledne 23. dubna 2018 stačilo všem žáků 1.-5. tříd k tomu, aby procestovali celou naši zeměkouli téměř křížem krážem. Navštívili všechny klimatické pásy Země, přičemž měli tu čest setkat se s domorodými obyvateli jak v podobě lidské, tak i zvířecí...

Ať už se zastavili v tropech, subtropích či na pólech, plnili celou řadu úkolů, které nebyly vždy úplně jednoduché. Nejdéle se však zdrželi ve stepích – travnatých oblastech mírného pásu, kde je majestátně očekávali Šajtan s Gejšou - velbloudi dvouhříbí, savci, kteří patří ke kriticky ohroženým druhům žijícím v přírodě.

Dozvěděli se nejen celou řadu podrobností o jejich životě, ale byla to vlastně i taková malá animoterapie - tedy téměř léčivé setkání dětí se zvířaty. Přítomnost těchto krásných zvířat dokázala vyvolat dobrou náladu a úsměv ve tvářích všech.

Velký dík patří samozřejmě i těm, kteří jednotlivé aktivity nejen pečlivě a dlouho připravovali, ale následně se na celé jejich dopolední realizaci podíleli.

Akce se uskutečnila v rámci projektu Zdravá škola za podpory Kraje Vysočina.

Mgr. Pavlína Poláčková

ANKETA

1. Které stanoviště se vám na Dni Země nejvíce líbilo?
2. Dokážete vyjmenovat stanoviště, které byly na Dni Země?
3. Víte, jak se říká velbloudu dvouhříbému?

Aneta Jamborová, 6.B

1. Tropický, protože tam byla moje sestřička ☺.
2. Tropický, subtropický, tropický, polární a kontejnery.
3. Nevím.

Petr Veselý, 5.B

1. Polární. Měli pěkné kostýmy.
2. Tropický, mírný, subtropický, Den Země.
3. Nevím.

Jakub Lukášek, 4.A

1. Odpady, kvůli těm kontejnerům.
2. Subtropický, odpady.
3. Drabař.

Alice Jirků, 4.B

1. Subtropický pás, protože tam je teplo.
2. Polární, tropický, subtropický, odpady.
3. Na to asi nevzpomenu.

Vendula Šišková, 5.A

1. Severní pól.
2. Podnebné pásy.
3. Nevím.

Paní učitelka Kotovicová

1. Velbloud, protože ten výklad o něm byl krásně zpracovaný.
2. Odpady, podnebné pásy.
3. Nevím.

Lucie Kulíšková, 8.A
Florián Tecl, 5.B

VÝPRAVA DO ČISTIČKY

19. dubna 2018 se byla třída 9.A s paní učitelkou Janíčkovou podívat do čističky odpadních vod v Novém Městě na Moravě...

Zjistili jsme, že vyčištění vody do původního stavu je vlastně velmi složitý a náročný proces. Zapotřebí jsou i různé chemikálie a především bakterie. Také jsme se dozvěděli, že za likvidaci našeho odpadu, konkrétně za spalování, se platí vysoké poplatky, protože to není tak snadné, jak by se na první pohled mohlo zdát.

Každý ale své prostředí nějak znečišťuje, a proto jsou důležitá takováto zařízení, jako jsou čističky – na uvedení přírody do původního stavu.

Helena Bílková, 9.A

Podle www.novinky.cz připravila
Světlana Dittrichová, 8.C

- Bolivijští vědci usilovně hledají samičku pro samečka vodnice jurakary, Romea. Tento žabák je možná poslední svého druhu na světě. Vědci mu vytvořili stránku na Facebooku a prohledávají říčky a potůčky. Od roku 2008 tuto žabu v přírodě nikdo neviděl. Za vyhynutí tohoto druhu může znečištění, větší populace pstruhů a žabí nemoc chytridiomikóza. Na to, aby našli samičku pro Romea, mají vědci ještě 5 let, pak tento druh úplně vyhyne...

- 150 českých měst se letos přidalo k celosvětové akci na ochranu životního prostředí Hodina Země, která se konala při příležitosti oslav Dne Země. Od půl deváté do půl desáté večer se do tmy zahálily objekty jako hrad Karlštejn, pražský Tančící dům nebo televizní vysílač na Žižkově. Zhasla i část veřejného osvětlení a některé restaurace a hotely, kde hosté mohli prožít večer při svíčkách. Akce je signálem pro politiky, že je třeba věnovat více pozornosti ochraně životního prostředí a změnám klimatu...

FÓRKY

- „Co seš tak potlučeněj?“ ptá se Franta Tondy, když se náhodou po delší době potkají.
„Ále, dostal jsem psa...“
„A pes tě takhle zřídil?“
„No jo, je to boxer...“
- Kočka říká na dvorku praseti:
„Myslím, kámo, že znám tvůj dost blízký osud.“
„Ty jsi četla můj horoskop?“ diví se prase.
„To ne,“ povídá kočka, „ale v kuchyni na stole má paní domácí otevřenou kuchařku...“
- Potkají se dvě prasátka. Jedno je uplakané, slzy jak hrachy a druhé se ho starostlivě ptá: „Co se ti stalo, Edo, někdo ti ublížil?“
Prasátko odpoví: „Když já jsem se právě teď dozvědělo, že moje maminka je svině...“

Ekotým

PŘIJÍMAČKY

Eva Mošnerová, 9.B

DO VÝPOČETKY

Letos už popětadvacáté se na naší škole konaly přijímací pohovory do specializované třídy se zaměřením na výpočetní techniku. Tentokrát připadl termín na 5. dubna 2018 a zájem mělo okolo šedesáti uchazečů, kteří přišli zkusit štěstí a potrápit mozkové závity...

Někteří žáci z devátého ročníku výpočetních tříd byli pověření, že budou pomáhat v průběhu celých přijímacích pohovorů. Mohli jsme si tak krásně zavzpomínat, jaké to bylo, když jsme dělali zkoušky my. Dětem jsme rozhodně nezáviděli ☺.

V osm hodin se všichni shromáždili v kreslárně, kde se představili jednotliví učitelé a pan ředitel pronesl úvodní slovo. Také bylo vysvětleno, jak bude vše probíhat. Poté se děti přesunuly do tříd, kde je čekaly písemné testy.

Testy se skládaly z českého jazyka, matematiky a angličtiny a na jejich vyřešení bylo 60 minut. Po dokončení písemné části dostaly děti volno, aby si odpočinuly, snědly svačinu a podělily se s kamarády o své dojmy a pocity.

Pak přišli na řadu učitelé, kteří museli všechny testy opravit a následně sečíst body, vše vyhodnotit a určit pořadí. Opravdu jsme jim nezáviděli. Na jedenáctou hodinu byl určen čas, kdy se opět všichni sešli v kreslárně a očekávali výsledky.

Než pan ředitel oznámil rozhodnutí komise, byl tu ještě prostor pro učitele, kteří sdělovali dětem některá ze správných řešení testu. Paní učitelka Svobodová, která měla na starost angličtinu, se například divila a ptala se dětí, proč většina lidí psala, že pes lítá, ale odpovědi se nedočkala ☺.

A pak nadešel neočekávanější okamžik. Pan ředitel začal číst identifikační čísla uchazečů. Část dětí byla přijata okamžitě, protože napsaly dobře písemné testy. Pak tu byli žáci, kteří

sice napsali testy celkem dobře, ale pár věcí by se tam dalo vylepšit. Ty čekal ještě ústní pohovor. Nejnešťastnější skupinku tvořili žáci, kteří se dověděli, že na základě písemné části pohovoru už přijati být nemohou.

Hned v první chvíli bylo poznat, kdo je přijatý, nepřijatý a kdo se ještě bojí ústních pohovorů. Pátáci, které čekal ústní pohovor, se shromáždili v učebně fyziky a po jednom chodili před komisi, která se jich ptala na úlohy z testů, které třeba nenapsali úplně nejlépe.

Po ukončení pohovorů pan ředitel ihned sdělil rozhodnutí i těmto žákům a následně byly výsledky zveřejněny na internetových stránkách školy.

Přijatým dětem moc gratulujeme a doufáme, že se jim bude v počítačové třídě líbit.

ÚSPĚŠNÝ MLADÝ ZDRAVOTNÍK

Simona Mojžíšová, 9.B

Ve čtvrtek 3. května 2018 jsme vyrazili na soutěž Mladý zdravotník. Na poslední chvíli jsme složili tým a bylo nás pět - Barbora Špačková, Simona Mojžíšová, Veronika Jamborová, Jolana Horváthová a Michal Žváček...

možnost i resuscitovat, čekalo nás stanoviště se simulovanými transporty a technika obvazů. Nezastavilo nás nic a my se prali do posledních sil. Poté, co jsme obešli všechna stanoviště, jsme si spočítali body a naši soutěžní kartu odnesli organizátorům. Byli jsme si vědomi chyb - a že jich nebylo úplně málo ☺.

Ted' už zbývalo jen čekat. Přišlo vyhlásování výsledků a k našemu milému překvapení jsme se umístili na krásném třetím místě. S nadšenými a překvapenými výrazy jsme převzali diplom, dárkové tašky a pohár. Soutěž nás posunula dál - už jen proto, že se nejednalo o pouhou teorii, ale měli jsme možnost zasahovat hlavně prakticky. Také jsme se poučili z našich chyb.

Přeji hodně sil a štěstí dalším mladým zdravotníkům, kteří budou reprezentovat naši školu příštích ročnících soutěže...

Hned po příchodu na nádraží jsme si začali opakovat základní znalosti. Protože jsme neměli žádnou přípravnou schůzku ve škole, bylo to opravdu potřeba a nakonec se nám to i vyplatilo.

Když jsme vešli do sálu, překvapilo nás, kolik týmů tam už bylo a jak pečlivě se připravují. Doufali jsme, že se neztratíme ve velké konkurenci a umístíme se alespoň do půlky. Když se organizátoři ujistili, že jsme v sálu všichni, zahájili soutěž. Přečetli jsme sliby a byly nám upřesněny základní informace. Pak už jsme se vydali na cestu sami.

Jako první jsme vyrazili před budovu. Zde byla simulovaná srážka auta s cyklistou. Nervy

udělaly své a my zapomněli třeba na to, že si máme obléct vesty ☺. Bodů jsme ale moc neztratili a navíc to nejtěžší jsme měli za sebou. Pak jsme si vyšli několik pater a vystáli dlouhou frontu na další stanoviště.

Během dopoledne jsme ošetřili několik zranění a řešili různé situace, jako byl třeba hypoglykemický záchvat, popáleniny, tepenné krvácení. Měli jsme

Do you speak English?

Tak tuto otázku zná asi každý, kdo kdy zvládl první lekci jakékoliv učebnice angličtiny. Ať chceme nebo ne, pro většinu lidí se tento jazyk velmi rychle stává jazykem, který čím dál více potřebují buď ke své práci, nebo k tomu, aby se v zahraničí domluvili...

Na naší škole se jako na všech základních školách v ČR jako první povinný cizí jazyk angličtina učí také. Začínají s ní děti již v první třídě a na druhém stupni je pak čekají každý týden 3 hodiny. Je asi zřejmé,

že snem každého učitele cizích jazyků by byla situace, kdy se děti na angličtinu těší, mají ji rády, jde jim dobře... Ale je pravdou, že ne vždy a pro každého výše uvedené tvrzení platí. I když je zajímavé, že

jako člen komise u přijímacích zkoušek do specializovaných tříd vím, že zkoušková část z anglického jazyka obvykle pro děti nebývá tak těžká, a rok od roku je vidět, že v ní jsou děti sebevědomější.

Co se tedy na naší škole v rámci výuky angličtiny dělá?

- Snažíme se o výjezdy do Velké Británie, které jsou mezi žáky velmi oblíbené. V posledních letech dáváme přednost ubytování v rodinách, protože žáci tak mají jedinečnou příležitost procvičit si angličtinu bez toho, že by měli svoje učitele tak říkajíc za „zadečkem“ ☺ a mohou (a vlastně i musí) si tak vyzkoušet, jaké to je zeptat na heslo na wifi, vysvětlit svým hostitelům pravidla hraní karetních her v angličtině nebo prostě jen poděkovat za večeři a popřát všem dobrou noc. V příštím školním roce vyrazíme hned na jeho začátku poznávat Anglii znovu a tentokrát se všichni, kteří pojedou s námi, mohou těšit opět nejen na Londýn, ale na program je i Porthmouth (návštěva slavné lodě Victory admirála Nelsona), Oxford (univerzita) a Windsor (královská rezidence), výlet do Hasings a na Bodiam Castle a nevynecháme ani procházku po krásných útesech Seven Sisters.
- V letošním školním roce jsme opět využili spolupráce s místním gymnáziem a na 2 hodiny v pátek si do 8. a 9. ročníků půjčujeme Davida Frazera, anglického lektora, se kterým mají možnost děti mluvit, procvičit si, zda jsou schopné porozumět roditelmu mluvčímu, a trochu se otrkat a přestat se stydět. Bezvadná možnost, kterou má jen velmi málo základních škol!
- Snahy o zkvalitnění výuky angličtiny jsou podporovány i z evropských peněz, a tak ti, kteří s angličtinou trochu „válčí“, mají už druhým rokem možnost doučování. Protože se říká, že opakování je matkou moudrosti, projdou si žáci, kteří této možnosti využívají, se svými učiteli vše znovu, pomaleji, mohou se znovu zeptat na všechno, co třeba v hodině nepochopili, nebo si zkrátka jen probíranou látku lépe procvičit.
- V rámci možností a nabídek, které škola dostává, se můžete setkat s besedami v angličtině nebo anglickým divadlem, což jste měli před pár dny možnost zažít při dalším příběhu anglické divadla a Petera Blacka.

- A co je naším přáním, které se snad (opět díky příspěvku z EU) podaří realizovat, je přístavba školy, v rámci které by měly vzniknout tři nové jazykové učebny. Radost učitele, který do hodiny nemusí spěchat ověšený lépe než náš školní vánoční stromeček (učitele samozřejmě v tomto případě nezdobí baňky a svíčky, ale časopisy, přehrávač, testy, slovníčky...) si totiž nikdo, kdo to nezažil, neumí představit ☺.

A není od věci poznamenat i to, že na rozdíl od jiných znalostí, které možná ve svém životě ne vždy a ne plně využijete, je znalost cizího jazyka čím dál nezbytnější dovednos-

tí. Ta vám totiž nejen otevře dveře v budoucím zaměstnání, ale posílí i vaše sebevědomí, že to dokážete, a rozšíří vaše obzory. Poznáte nové přátele, nově země nebo prostě jen

získáte nové znalosti, protože si budete umět přečíst článek či zhlédnout film v angličtině a budete schopni mu porozumět.

Co pro to, aby angličtina nebyla vaše noční můra, ale předmět, který bude patřit mezi vaše oblíbenější, můžete udělat vy?

- Poslouchat písničky, zkusit jim porozumět, najít si jejich text...
- Dívat se na videa z oblasti, která vás zajímá, v angličtině.
- Nebát se anglických filmů, pro začátek je fajn si je pustit s českými titulky, pak s anglickými, no a třeba to pak někdy v budoucnu půjde i bez nich...
- Zkusit si třeba půjčit či objednat zjednodušenou četbu - to jsou známá díla přepsaná do různých úrovní angličtiny, aby jim rozuměl třeba i ten, kdo anglicky ještě moc neumí. Můžete zkusit také četbu tzv. zrcadlových, čili bilingvních knih, kde je jedna stránka v češtině a druhá v angličtině.
- Najít si kamarády v zahraničí - a nemusí to být zrovna Britové. Dnes už je tolik možností, jak být v kontaktu třeba i po prázdninách...
- A i když to vaši rodiče neradi slyší, také hraní onlinovek s kamarády ze zahraničí vás v jazyce může zdokonalit ☺.

Takže stačí jen chtít a pustit se do toho!

Mgr. Petr Smékal

PUCLÍK

RECENZE
AUDIOKNIHY

ČTE UŠIMA

Ve spolupráci s internetovým nakladatelstvím **Audioteka.cz** pokračujeme v hodnocení audioknih z jejich nabídky. V dnešní části vám nabízíme recenzi dalších tří titulů...

FRANTIŠEK KOTLETA SPAD 3 - RÁZOVÁ VLNA

Třetí díl série Spad. Po dílech Spad a Poločas rozpadu je tu závěr celé série. Apokalyptický obraz Země po jaderné válce ve svém velkém finále. Drsný svět a drsný jazyk autora písčícího pod pseudonymem František Kotleta. Pan Borek Kapitančík namluvil celou sérii

a neudělal to vůbec špatně. Snad jen ženské hlasy mi trochu nesedí, ale jde asi jenom o zvyk.

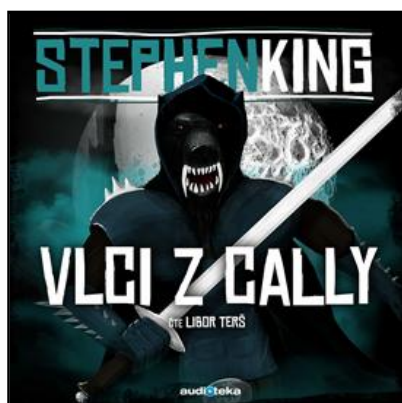
Série Spad je po stránce děje celkem jednoduchá, ale všichni, kdo známe knihy od tohoto autora, jsme nečekali nějak složitou dějovou zápletku. Z mého pohledu nedosahují knihy Spad zdaleka kvality série Bratrstvo krve, která vyšvihla autora na nebe „brakové“ literatury českého knihovnického nebe, kde dosud kraloval Jiří Kulháněk a jeho Noční klub.

Tím nechci říct, že série nestojí za poslech či za přečtení. Je jen

prostě jiná. Skalní fanoušci v internetových diskuzích sérii docela chválí, takže vzhůru do světa po jaderné válce, kde jediný národ, který může zachránit trosky světa, je ten český. Vlastně pardon - moravský, a to konkrétně vojsko brněnské.

Brněnské vojsko v čele s plukovníkem Michálkem ve spolupráci s Japonským císařstvím vyráží do boje s fanatickou náboženskou sektou. Ta má zřejmě pocit, že Země není dostatečně poničená jadernou válkou a touží životu na ní zasadit poslední úder...

STEPHEN KING TEMNÁ VĚŽ 5 - VLCI Z CALLY

Celá série Temná věž je protkána odkazy na jiné knihy

Stephena Kinga. Tento díl je toho zářným příkladem. V knížce vystupuje například otec Callahan z příběhu Prokletí Salemu. Skalní příznivci najdou propojení s knihami Černý dům, Talisman nebo Srdce v Atlantidě. Co mě ale dostalo, byly „Zlé Tonky“ model Harry Potter. Velmi povedený díl.

Pistolnické ka-tet - tedy skupina pistolníků se po vzoru filmu

Sem samurajů nebo Sedm statečných rozhoduje zachránit malou farmářskou vesnici Call před Vlky. Potřebují získat Černou třináctku, aby mohli zachránit růži, která je velmi důležitá pro jejich cestu k Temné věži. Tento díl je nejpodobnější klasickému westernu ze všech dílů Temné věže.

Opět skvěle načteno panem Liborem Teršem. Opět se budu opakovat, ale „Říkám díky,

sai!“. Už se těším na zbylé knihy. Jen doufám, že bude načtený i díl 4,5 Záván klíčovou dírkou ☺.

Jediná výtka k celému dílu je obal audioknihy. Ten se vyloženě nepovedl. Na rozdíl od obalů předešlých, které jsou pěkné. Obraz Vlka je jako ve-

lice nepovedená postava z Hvězdných válek. Vím, že postava Andyho, robota z Cally, připomíná robota C-3PO z uvedené série, ale...

audioteka.cz

JOHN FLANAGAN HRANIČÁŘŮV UČEŇ 4 - NOSITELÉ DUBOVÉHO LISTU

Prozatím dvanáctidílná fantasy sága pro mládež Hraničářův učeň je krásnou ukázkou toho, že fantasy svět pro pubertáky (a nejen pro ně) nekončí u Harryho Pottera nebo ságou o „hodném“ upírovi ze Stmívání. Jistě, tyto dvě série se nemohou srovnávat, ale fanoušci Harryho, kteří pláčou, že už nemají co číst, si tuto sérii s klidem mohou vzít do ruky nebo pustit do ucha. Nebudou zklamáni a příběh je pohltí. Není žádným tajemstvím, že je třináctý díl už na

cestě. Fanoušci se už určitě těší na jeho překlad do češtiny.

Skvěle propracovaný fantasy svět - říše, národy, království,

rasy... Prostě vše, co má správný fantasy svět mít. Hraničářův učeň Will s mistrem Haltem, Evanlyn a přáteli musí zabránit válce proti Skandijcům nebo je alespoň včas varovat. Musí ale nejprve se Skandijci uzavřít jakési příměří. Temudžajové přicházejí a jejich vojsko je připraveno ke všemu...

Skvěle načteno a dobře zvolená hudba. Těšíme se na další načtené díly. Netrpělivě ☺...

DEN DĚTÍ V 7.B

Tereza Miková, 7.B

Naše třída 7.B se rozhodla, že letošní Den dětí oslaví malým výletem do Žďáru nad Sázavou a že si náš svátek pořádně užije...

Když jsme dorazili do Žďáru, dostali jsme rozchod a potom jsme hráli na náměstí společně hru „Elektřina“. Naše kroky dále vedly do Laser game, kam jsme se všichni moc těšili. Zde jsme se rozdělili do několika týmů a každý tým hrál dvě hry. Nakonec jednoznačně vyhrála červená barva. Všichni jsme byli udýchaní, splavení, ale také vysmátí. Myslím, že tento výlet vybrala paní učitelka Janíčková skvěle, moc jsme si ho užili.

Mgr. Pavlína
Poláčková

VÝSLEDKY

SPOLEČNÉHO ÚSILÍ

Na konci každého školního roku vždy bilancujeme. Ani letošní desetiměsíční sběrové snažení nezůstane bez odezvy. Tabulka, kterou si můžete níže prohlédnout, nepotřebuje žádný velký komentář, proto použiji jen jednu jedinou vše vypovídající větu: „Všem Vám moc děkuji!!!“ ☺☺

TŘÍDA	POMERANČ	CITRON	VÍČKA PET	BATERIE	PAPÍR
1.A	18,00	0,60	50,00	76,40	1 880,00
1.B	6,00	0,20	47,00	6,00	768,00
2.A	22,50	0,30	43,00	38,00	1 460,00
2.B	34,00	0,60	131,00	156,00	3 681,00
3.A	14,00	0,35	62,00	18,80	1 344,00
3.B	37,00	0,25	62,00	81,30	3 068,00
4.A	9,70	0,10	39,70	5,70	781,00
4.B	19,60	2,60	14,10	17,50	1 724,00
5.A	18,95	0,20	31,30	9,20	1 663,00
5.B	8,00	2,40	22,40	1,70	1 106,00
1. stupeň	187,75	7,60	502,50	410,60	17 475,00
6.A	2,60	0,20	11,10	11,70	1 316,00
6.B	3,40	0,00	8,30	13,50	1 071,00
6.C	10,60	0,30	26,10	3,20	2 472,00
7.A	0,00	0,00	2,00	0,00	706,00
7.B	6,30	0,00	1,70	0,00	1 526,00
7.C	7,40	1,00	23,10	6,50	3 112,00
8.A	2,00	2,20	8,00	1,20	1 798,00
8.B	2,10	0,00	6,30	1,25	1 576,00
8.C	13,70	1,10	71,50	2,60	1 905,00
9.A	0,00	0,00	0,00	0,00	1 337,00
9.B	6,80	0,00	11,60	3,00	1 780,00
9.C	0,00	0,00	0,80	0,00	652,00
2. stupeň	54,90	4,80	170,50	42,95	19 251,00
ředitelna	0,60	0,00	5,20	15,20	2 246,00
sborovna	0,00	0,00	0,50	0,30	150,00
družina	7,50	5,90	6,20	2,70	1 964,00
příznivci školy	0,00	0,00	0,00	0,00	510,00
jídelna	0,00	1,70	0,00	0,00	510,00
CELKEM	250,75	20,00	684,90	471,75	42 106,00

ODMĚNA PRO NEJLEPŠÍ SBĚRAČE

V přehledové tabulce jste se dozvěděli, jak jsme letos sbírali. Na naší škole se už stalo tradicí, že nejlepší sběrači jsou za svoji celoroční snahu odměněni spoustou zážitků. Vyjdají se totiž na výlet a navštíví zajímavá místa naší krásné vlasti. Ani letos to tedy nebylo jinak...

Žáci 1. stupně prožili pěkný, byť díky počasí poněkud uplakaný den v pohádkové říši Fábula v Kamenici nad Lipou.

Žáci 2. stupně vyrazili na Jesenícko. V Jeseníku, známém lázeňské městě, vyzkoušeli na vlastní kůži pár sakramentsky studených ☺ přírodních léčivých pramenů. O pár kilometrů dál v lázních Lipová v sou-

kromém Faunaparku obdivovali nejen nádherné, ochočené papoušky, ale i celou řadu dalších zvířat.

Na závěr nechybělo něco málo adrenalinu při cestě lanovkou a následném výstupu na Stezku v oblacích na Dolní Moravě.

Ještě jednou děkuji všem, kteří se letos do našich sběrových aktivit zapojili. Přeji vám krásné prázdniny a v příštím školním roce, pokud nám to okolnosti dovolí, se společně pokusíme zase trochu pomoci přírodě tím, že budeme užitečné druhotné suroviny sbírat, aby nekončily zbytečně na skládkách a nezatěžovaly naše životní prostředí...

DĚKŮJEME

všem za pomoc se sběrem
nápojových víček
Peníze za nasbíraná víčka jsme použili
na cvičení v lázních Klimkovice.

Děkuje Vojtišek a rodiče

Víčka od PET lahví, která jsme za letošek nasbírali, jsme již třetí rok po sobě darovali Vojtíškovi z Olší, kterému je nyní už pět a půl roku...

PRVNÁČCI V EDENU

*Mgr. Viera Buchtová
Mgr. Marie Budíková*

Ve středu 9. května 2018 se prvňáčci vypravili na svůj první školní výlet. Čekal je zábavní a poznávací park Eden v Bystřici nad Pernštejnem.

Privítala nás milá paní průvodkyně a nejprve jsme navštívili farmu a jízdárnu. Všichni se projeli na koni a mohli krmit a hladit slepice, krávy a ovce s malými jehňátky. Také jsme si pohráli na zajímavém dětském hřišti.

Další zastávka byla v horácké vesnici, kde jsme si prohlédli repliky dobových staveb obsazených různými řemesly. Opět nás tu čekala zvířátka – králíci, kozičky a malé prasátko. Poté jsme prošli zámečkem s ukázkou panského bydlení a nakoupili ve voňavém obchůdku plno výrobků z bylin, včelího vosku a medu.

Po zasloužené svačince děti prolezly velkou krtčí noru, která odhaluje vše, co vychází z půdy a kdo v ní žije. Výlet se vydařil a přálo nám i krásné slunečné počasí. Všem se tam moc líbilo.

DRUHÁCI U ROBINSONA

Mgr. Anna Kuběňová
Mgr. Pavla Sedláková

V pátek 8. června 2018 vyrazili žáci 2.A a 2.B na školní výlet do Jihlavy. Naší první zastávkou byl zábavní park Robinson...

Všichni se zde mohli dosyta vyblbnout a vyzkoušet si mnoho atrakcí – skluzavku ze sopky, lanové mosty, spousty prolézaček, trampolíny a také jízdu na šlapacích vozidlech. Jednu chvíli jsme se ale báli, že nás snad přepadli piráti ☺. Ale když jsme se dobře podívali pod masky, poznali jsme, že to jsou jen žákyně naší školy. Téměř nikdo si nezapomněl také koupit nějakou tu magnetku, čepici, či šátek na památku.

Když nám vypršel čas v zábavním parku, přesunuli jsme se autobusem k City Parku, kde nás čekalo filmové před-

stavení s názvem Coco. Příběh chlapce, který se snažil splnit svůj sen i tehdy, když se ocitl v říši mrtvých, se dětem líbil, i

když někteří díky únavě viděli jen část ☺. Po filmu jsem se přesunuli k autobusu a vyrazili směrem k domovu.

Nejprve jsme se sešli ve škole a potom jsme šli na autobus. Poté jsme dojeli do Jihlavy k Robinsonu. Tam jsme se před ním nasvačili, protože jsme tam byli moc brzy. První atrakce, na kterou jsme šli, byly prolézačky. Všude jsem chodila s dvěma nej kámoškami – Ester a Vendulkou. Dali jsme si bitvu kluci versus holky s pěnovými míčky, bylo to super ☺. Taky jsme si koupili nanuka. Pak jsme se přesunuli k City Parku do kina. Tam jsme si koupili si popcorn a šli na film Coco. Já jsem v půlce filmu usnula, ale stejně byl to super výlet ☺!

Sabina Pivková, 2.B

V ráno v 7.15 jsme se všichni sešli před školou - kromě Míry. Odjeli jsme do Jihlavy do Robinsona a pak do City Parku na kino. V Robinsonovi jsme skákali na trampolínách, prolézali na prolézačkách a jezdili na autíčkách. Moc se mi tam líbilo a taky jsem si tam koupil čepici. V kině jsme viděli film Coco. V pořádku jsme se vrátili domů.

Robin Jurda, 2.A

3. TŘÍDY V MORAVSKÉM KRASU

Letos jsme jeli na školní výlet do Moravského krasu na Macochu. Hodně jsem se těšila. Líbily se mi lodičky. Ze začátku jsem se trošičku bála, ale když jsme na nich jeli, tak jsem se přestala bát a začalo se mi to líbit. Chtěla bych poděkovat všem paním učitelkám, které nám to zařídily. Moc se mi to líbilo.

Diana Lukešová, 3.B

Nejvíce se mi líbilo, jak nám povídali o krápnících, jak dlouho rostou, jak vypadají a tak... Druhé, co se mi nejvíce líbilo, byla řeka Punkva. Uchvátili mě netopýři a krápníky. Asi to bude zážitek na celý život, protože s rodiči nikam moc nejezdíme.

Tomáš Pala, 3.B

Letos jsme byli 9. května na školním výletě na Macoše. Nejvíce se mi líbilo, jak jsme jezdili na lodce a jak jsme si s kamarády mohli nakoupit něco na památku. Líbilo se mi, jak jsme se procházeli Punkevní jeskyní, a ještě to, jak jsme se procházeli venku kolem jeskyní. Byl to hezký zážitek.

Patrik N. 3.A.

PRAŽSKÝ HRAD A KRÁLOVNA KAPESKA

Mgr. Pavlína Poláčková

V nezvyklou roční dobu - už 6. března - se vydaly obě čtvrté třídy na výlet do Prahy. Venku ještě mnohde ležel sníh, my měli čepice, rukavice a zimní bundy, a tak to školní výlet na první pohled ani moc nepřipomínalo...

Prvním zastavením by Pražský hrad, který je více než tisíc let symbolem českého státu. Úderem dvanácté hodiny všichni zhlédli tradiční slavnostní střídání vojáků Hradní stráže na I. nádvoří Pražského hradu. Těch téměř patnáct minut opravu stálo za to! Perfektně secvičená jednotka za zvuků fanfár předvedla dokonalé představení. Bez zajímavosti určitě není ani výběr vojáků, kteří tuto jednotku tvoří. Kromě fyzických předpokladů, které musí uchazeči splňovat - kromě výšky nebo váhy je to také výborný zdravotní stav nebo forma účesu ☺. V současné době se jedná o více než 700 zaměstnanců, a mezi nimi je dokonce také jedna žena - to vše se žáci dozvěděli.

Poté následovala prohlídka katedrály sv. Víta, která byla báječná, protože zde bylo na prosté minimum návštěvníků. Nechyběla ani Zlatá ulička, kde si každý našel právě ten

svůj domeček - originální krámek, který ho zaujal.

Další kroky směřující z areálu Pražského hradu vedly „Nerudovkou“, která je součástí někdejší Královské cesty, kudy chodil korunovační průvod českých králů přes Karlův most. Právě zde byla další šta-ce. I zde se všichni dozvěděli spoustu zajímavostí.

Odtud to už bylo „co by kame-nem dohodil“ na Staroměstské náměstí se zakrytým - právě se opravujícím orlojem, Celetnou ulicí k Prašné bráně a divadlu Hybernia.

Třešničkou na dortu tohoto výletu byla totiž předpremiéra velkovýpravného muzikálu s pohádkovým příběhem pro děti - Královna Kapeska. Jeho

děj se odehrává v pohádkovém moři, kde je pohádkový ostrov

a na něm tři království – Popelkov, Zlatovláskov a Hon-

zovsko. Celým příběhem diváky provází skřítek Maxižvýk, vodník Kváček a víla Lesanka spolu s královnou Kapeskou (Královnou Přírodních Sil), kteří hravou formou vysvětlují publiku, jak funguje koloběh vody v přírodě nebo co je fotosyntéza.

V závěru výletu nechybělo ani občerstvení – trdelník zakoupený u stánku na náměstí Republiky nebo už tradiční zastavení „U Mekáče“ ☺.

Přestože počasí opravdu nebylo příznivé, byla zima a navíc poprchávalo, všichni si výlet náležitě užili ☺.

5.A S RYTÍŘEM TOULOVCEM

Nina Šinclová, 5.A

15. května 2018 jela naše třída 5.A na školní výlet do Litomyšle. Sraz byl v 7.15 u Kulturního domu v Novém Městě na Moravě...

Po chvíli čekání přijel autobus a my si nastoupili. Tentokrát s námi na výlet nejela žádná jiná třída. Mohli jsme si tedy sednout po dvojicích. Já jsem měla místo vedle své kamarádky Josefíny. Aby nám cesta rychleji ubíhala, tak jsme si povídaly a sledovaly film.

Autobus zastavil v Litomyšli u Klášterních zahrad, kde jsme čekali na rytíře Toulovce. Ten po chvíli přišel a program mohl začít. Jako první jsme viděli kostel Povýšení sv. Kříže. Kostel byl postavený za husitských válek a to mne velmi zaujalo. Rytíř Toulovec nám o něm řekl zajímavé informace a pokračovali jsme v prohlídce. Ukázal nám nejmenší park na světě, který se v Litomyšli nachází a obsahuje pouze jeden strom, jednu ma-

lou studánku a jeden velký kámen.

O kousek dál bylo pískoviště s bílým pískem, ve kterém bych mohla strávit celé hodiny. Písek byl hebký a uhlazený. V Litomyšli je jedna ulička,

která se dříve nazývala „Posraná“. Dnes je přejmenovaná na Růžová ulička. To nás velmi pobavilo ☺.

Poté následoval druhý program. Rytíř Toulovec nás zavedl do domu, kde byly různé

prolézačky a zajímavé poučky o historii republiky. Mezi tím, co jsme se bavili, rytíře unesl zlý čaroděj a hodil ho do sklepení.

My jsme jej potom měli za úkol najít. Sešli jsme do sklepení a hledali. Chvilí trvalo, než jsme ho našli, protože

prostor byl veliký. Byl schovaný v temné neosvětlené části sklepení. Toulavec nám pěkně poděkoval.

Pak jsme šli hledat čaroděje. To se nám bohužel nepodařilo a bylo nám to do konce programu trochu líto. Následně jsme si venku sedli do kroužku

a kluci se mohli nechat pasovat na rytíře. Museli pokleknout a odříkat slib, který jim rytíř předříkával.

Pasováním byl program ukončen. Vrátili jsme se k autobusu a odjeli zpátky domů. Výlet jsem si hodně užila!

POHODA S 6.A NA PILÁKU

Natálie Heralvá, 6.A

30. května 2018 jsme se vypravili na školní výlet, který letos směřoval do okolí Žďáru nad Sázavou. Autobus nás dopravil do Žďáru nad Sázavou a pěšky jsme se vydali na Pilskou nádrž.

Šli jsme oklikou přes sochu Mamlase, který nám dělal společnost při svačině ☺. Na Piláku jsme strávili půlku výletu.

Hráli jsme minigolf, lezli, kde se dalo, protáhli si tělo, až jsme se téměř všichni sešli na pískovém hřišti na volejbal.

Kolem poledne jsme si snědli oběd od maminek a hurá na laser game, na kterou jsme se všichni moc těšili.

Museli jsme tam ale dojít! Cestou jsme pozorovali přírodu, ale nesmělo chybět nějaké to dovádění a žďuchání. Nechybělo také osvěžení v cukrárně a malý piknik před ní.

Tak jsme se dočkali, došli jsme do centra Žďáru! Ještě vyjít schody až nahoru budovy. Rozdělili jsme se na skupiny a boj vypukl. V pauzách jsme si sdělovali dojmy a sledovali ostatní.

Před čtvrtou hodinou jsme unavení a upocení vyrazili na autobus domů. Školní výlet se každému líbil a byl super - až na pár odřených kolen ☺.

6.C ZA POZNÁNÍM BRNA

Mgr. Erika Oravcová

Hned dvakrát jsme se v květnu vydali na cestu do Brna, neboť toto město skýtá spoustu možností k poznání i k zábavě. První návštěva byla v rámci již tradiční exkurze do zábavního parku VIDA...

Zde jsme si vyzkoušeli spoustu zajímavých pokusů a dozvěděli jsme se, jak vzniká a jak se šíří zvuk. Poté jsme si vyšlápli na Špilberk a ochladili se ve známých kasematech. Na cestě tam i zpět jsme se svezli autobusem spolu s 8.A.

Druhý výlet jsme si užili ve vlaku, kdy se nám podařilo mít celý vagón sami pro sebe a nebylo to místenkami. Opět jsme se po Brně prošli pěšky. Nejprve jsme vyrazili na laser game, kde jsme si náležitě užili boj mezi zvolenými týmy. Někteří sice měli výrazný počet vypálených střel, ale zásahu bylo pomálu. Jiní byli lepší ostro(laser)střelci ☺.

Další naší zastávkou byla hrobka kapucínů. Cestou jsme doplnili zásoby energie, mrkli na brněnského draka, který vlastně drak vůbec není, a pak už jsme vyčkávali u hrobky na průvodkyni. Hned první nás

přivítal baron Trenck, který je náš starý známý, protože jsme o něm slyšeli již v kasematech. Všechny překvapilo, jak jeho tělo vypadá. Dozvěděli jsme se spousty zajímavých informací nejen ohledně hrobů kapucínů, ale i o jejich stavitelských technikách.

Potom už nám nezbývalo nic jiného, než se párkrát povozit na eskalátoru a najít správný vlak. Je zajímavé, že s námi zase nikdo nevydržel dlouho v jednom vagónu ☺. Počasí nám přálo, vyřadili se všichni, něco jsme se i dozvěděli, a tak jsme si oba dva dny užili.

7.B V KUTNÉ HOŘE

Veronika Pejchalová, 7.B

V úterý 29. května 2018 se třída 7.B vydala na školní výlet do Kutné Hory. S dobrou náladou jsme se sešli už v 6.45 hodin ráno na vlakovém nádraží.

Urazili jsme celkem krátký úsek cesty, když jsme na hodinu zastavili kvůli zpoždění vlaků. Proto jsme měli všichni strach, že nestihneme naši první zastávku - hřbitovní kostel Všech svatých s kostnicí. Návštěvu kostnice jsme nakonec stihli - viděli jsme tam mnoho zajímavých ozdob a staveb z lidských kostí.

Kvůli ztrátě času ve vlaku jsme museli rychle spěchat k naší druhé zastávce, kterou byly stříbrné doly. Ve stříbrných

doleh nám vysvětlili dlouhý postup ražení mincí. Ukázali nám, jak by měl vypadat každý havíř, a vyzkoušeli jsme si, jestli netrpíme klaustrofobií.

Naše třetí a poslední zastávka byla bobová dráha, kterou si celá třída užila asi nejvíce. Většinou jsme stihli šest nebo sedm jízd za hodinu.

Zpět do Nového Města jsme se vrátili večer plní dobré nálady, ale i únavy. Školní výlet jsme si moc užili.

VÝLET 7.C DO AQUAPLACE PRAHA

*Ondřej Tatiček, 7.C
Lenka Klementová, 7.C
Simona Kosourová, 7.C*

Ve čtvrtek 12. dubna 2018 jsme se vydali na výlet do vodního ráje Aquapalace Praha. Jeli jsme s naší třídou 7.C a s naší třídní paní učitelkou Evou Ficovou a paní učitelkou Jaroslavou Hnízdilovou...

Vyrazili jsme brzy ráno, protože nás čekala dlouhá cesta. Vlakem jsme dojeli do Žďáru a přestoupili na jiný vlak, který jel až do Prahy. Pokračovali jsme metrem a nastoupili do aquabusu, který nás zavezl až do aquaparku.

Po vstupu do velké haly jsme si vyzvedli čipy a šli se převlé-

ci do šatny. Pak jsme si prohlédli areál celého aquaparku. Dali jsme si rozhod a mohli jsme si to jít užít. Každý šel hned na tobogány a všechny jsme je vyzkoušeli. Nezapomněli jsme zapnout kamery a pořídit dobré záběry ☺. Vyzkoušeli jsme všechny atrakce, které areál nabízí, jako třeba

mořské vlny, pirátskou loď atd. Všichni jsme si to moc užili!

Čas plynul jako voda a museli jsme jít zase dál. Nasedli jsme do metra a jeli do obchodu na rozhod. Ten jsme měli hodinu a půl a za tu dobu si každý mohl koupit, co chtěl. Pak jsme otestovali zdejší tramvaje, které nás odvezly k Leno-

nově zdi, ale hlavně ke Karlovu mostu, kde se nám ztratila jedna členka ze skupiny. Po chvíli telefonování se ale našla ☺.

A to byl náš poslední okamžik v Praze. Pak jsme se přesunuli

na nádraží, tam byl poslední rozchod na záchod, občerstvení atd. Nesmíme zapomenout na starý klavír, který se krásně oprášil písničkami od naší šikovné Míši Harvánkové, která umí nádherně hrát rozezpívali jsme celé nádraží ☺.

Nasedli jsme do vlaku a vyrazili zpátky domů. Řekla bych, že jsme si celý výlet moc užili a už se všichni společně těšíme na další výlet s naší úžasnou paní učitelkou třídní Evou Ficovou a s naším skvělým kolektivem - třídou 7.C!

ÚNIKOVKA S 8.A

Eliška Kostecká, 8.A

29. června 2018 jsme vyrazili s paní učitelkou Svobodovou a paní učitelkou Pinterovou na výlet vlakem do Brna. Tam jsme měli naplánovanou únikovou hru a airsoft...

Když jsme dorazili do Brna, šli jsme prvně na únikovku, kde jsme počkali na pána, který nám vysvětlil, o co vlastně jde. Rozdělili jsme se do čtyř týmů. Dva šly na teoretickou a dva na praktickou část. V té teoretické dostal každý tým tablet, pomocí kterého jsme podle indicií museli řešit hádanky za určitý čas. V praktické části jsme chodili do místností, ze kterých jsme se museli nějakým způsobem dostat.

Po splnění celého programu jsme se sbalili a jeli do Králo-

va Pole a pak autobusem na airsoft. Po příchodu jsme se šli převléct do černého a dlouhého oblečení, aby zásahy méně bolely ☺. Pán nás poučil o bezpečnosti, dal nám zbraně a helmy a pustil nás do arény. Byli jsme rozdělení na dva týmy, abychom proti sobě mohli bojovat.

Po pěti hrách jsme se převlékli do suchého oblečení a jeli autobusem do nákupního centra. Cestou si Jára našel „kamará-

da“ ☺, se kterým se teda moc neskamarádil, protože celou cestu Jardovi říkal, jak je marnej. Když jsme přišli do centra, dali jsme si krátký rozchod. Za

půl hodiny jsme se sešli a spěchali jsme na vlak, kterým jsme jeli domů.

V Novém Městě jsme byli rádi, že už jsme dojeli, protože

jsme byli dost unavení. Výlet se nám všem líbil a děkujeme paním učitelkám a doufáme, že si ho taky užily.

8.C V ATELIÉRECH NA BARRANDOVĚ

Veronika Jamborová, 8.C

Ve středu 6. června 2018 jsme se s paní učitelkou Marcelou Slámovou a s paní učitelkou Pinterovou vydali na školní výlet do Prahy...

V šest hodin ráno jsme vyjeli vlakem do Žďáru a tam jsme přestoupili na rychlík do Prahy. Cestu jsme zvládli bez po-

tíží. Když jsme dojeli do Prahy, přestoupili jsme do autobusu a vydali se směr Studio Barrandov – největší a nejstarší

filmové studio v Evropě. S panem průvodcem jsme prošli areálem filmových ateliérů a dozvěděli se spoustu zajíma-

vostí. Všechny nás překvapilo, že se v těchto ateliérech právě natáčí známá soutěž SuperStar. Snažili jsme se dostat dovnitř, ale nepovedlo se ☺. Viděli

jsme ateliér, kde se natáčela například Narnie.

Potom nás pan průvodce zavedl do výstavního prostoru

Filmpoint a pustil nám krátký pořad, kde nám pomocí dronu ukázali celý rozlehlý areál ateliérů. Zhlédli jsme také úryvky známých českých i zahraničních filmů, které se zde točily. Poté jsme se mohli podívat do kostymérny a maskérny. V kostymérně, tam jsme se vyřádili ☺ – zkoušeli jsme kostýmy z různých filmů a při focení v převlecích jsme se opravdu nasmáli.

Dále jsme se přesunuli na Zličín do Jump Areny. Bylo to skvělé! Sice jsme už po několika minutách nemohli, ale nakonec jsme zvládli hopsat celé dvě hodiny. Skákali jsme na trampolínách, padali jsme do molitanových kostek, hráli jsme fotbal na skákacím hradě nebo chytali interaktivní příšery na lezecké zdi.

Nakonec nás čekal rozchod v Metropoli Zličín, cesta na Smíchov a domů. Výlet jsme si moc užili a myslím, že to byl jeden z našich nejlepších výletů na základce...

9.B V SÍNI PRAVDY

Eva Mošnerobá, 9.B

17. květen 2018... Pro někoho den jako každý jiný, ale pro naši třídu 9.B byl výjimečný, protože jsme před sebou měli náš poslední školní výlet...

Po sedmé hodině ráno jsme vyjeli vlakem směr Brno – Královo Pole. Na náš poslední výlet jsme si počasí moc dobře nevybrali, ale venku jsme moc času netrávili, takže to zas tak úplně nevadilo. V Brně jsme přestoupili do šaliny, která nás měla přiblížit k místu, kde nás čekala první část našeho programu. Byla to úniková hra Paralelní vesmír.

Rozdělili jsme se do čtyř skupinek. Mohli jsme si vybrat, jestli půjdeme do části magie a nebo do části techniky. Nikdo moc nevěděl, co od toho čekat, a mnozí měli trochu i strach. Dva týmy vyrazily řešit úkoly, na které měly 66 minut. Čekalo nás osm místností a v každé z nich se musel vyřešit nějaký logický úkol. Pro některé to bylo docela těžké se na chvíli zastavit a zapřemýšlet nad řešením. Ještě těžší byla spolupráce mezi všemi v týmu. Navíc jsme museli v každé místnosti najít palivové články, které jsme potřebovali do poslední místnosti.

Poslední místnost nesla název Síň pravdy a v ní jsme hráli velký souboj s časem. Dva další týmy čekaly, než se budou moci vydat taky řešit únikovky, a tak pro nás měli připravené další logické úkoly. Každá skupina dostala tablet a pomocí dalšího řešení úkolů do tabletu zadávala číselné kódy nebo hesla.

Druhá část výletu byl všemi očekávaný Jump Park. Většina z nás si koupila protiskluzové ponožky a mohli jsme jít skákat. Přišli k nám tři trenéři, kteří nás následující hodinu měli na starost. Rozdělili si nás na dvě skupiny. Na skupinu, co si ještě moc ve skákání na trampolínách nebyla jistá, a pak na tu, co už se chtěla jít naučit něco nového - například nějaká salta. Po dvaceti minutách už byli všichni unavení, červení, ale hlavně šťastní.

Po hodině skákání jsme se šli převléknout a vydali jsme se aspoň na chvíli do Vaňkovky. Za celou třídu děkujeme naší třídní paní učitelce Kovačičové a paní učitelce Svobodové za to, že s námi na výlet jely.

EXKURZIÁDA

VÝPRAVY ZA POZNÁNÍM A ZÁŽITKY

Jarní měsíce a zejména období před koncem školního roku bývají už tradičně naplněny výpravami na zajímavá místa naší vlasti, kde máme možnost na vlastní oči vidět to, o čem se ve škole učíme...

ZA NAPOLEONEM DO SLAVKOVA

3. května 2018 se naše třída 8.A vydala s paní učitelkou Svobodovou a paní učitelkou Renatou Slámovou do Brna na exkurzi. Sraz byl ráno před kulturním domem, kde jsme nastoupili do velkého autobusu společně s třídou 6.C, která měla s paní učitelkou Oravcovou do Brna namířeno také...

Po cestě většina z nás jedla nebo spala ☺. Vzadu na pětce si holky udělaly menší kadeřnictví a svým „zákaznicím“ pletly copánky. Po příjezdu do Brna jsme vysadili 6.C, která měla svůj program. My jsme jeli dál a naším prvním cílem bylo planetárium.

Při příjezdu na místo jsme si vyšli kopeček a vstoupili do

budovy planetária. Zde nám paní, která měla školní výpravu na starosti, ukazovala při projekci různá souhvězdí a potom nám pustila krátký film o Jihomoravském kraji. Většina z nás u toho usnula ☺, protože je to zrovna moc nenadchlo.

Po návštěvě planetária jsme jeli autobusem do Slavkova u Brna, kde jsme měli v plánu navštívit Mohylu míru - známý památník obětí vítězné Napoleonovy bitvy u Slavkova. S paní průvodkyní jsme si tuto památku prošli a dozvěděli jsme se spoustu nových informací o její historii i o bitvě samotné. Viděli jsme také krátký film o tom, jak kdysi bitva probíhala.

Po prohlídce všech místností nás čekal ještě malý test, ve kterém jsme všichni víceméně uspěli. Byla tam různá stánoviště, na kterých jsme plnili úkoly. Třeba jsme museli vybrat šaty do určitého období nebo jsme museli doplnit slova do proslovu Napoleona, který pronesl před svými vojáky po vyhrané bitvě.

Když jsme návštěvu Slavkova ukončili, nasedli jsme do autobusu, vyzvedli 6.C a vrátili se zpět do Nového Města. Všichni si exkurzi užili a děkujeme paním učitelkám, že to s námi vydržely, a doufáme, že si to taky užily ☺.

Eliška Kostecká, 8.A

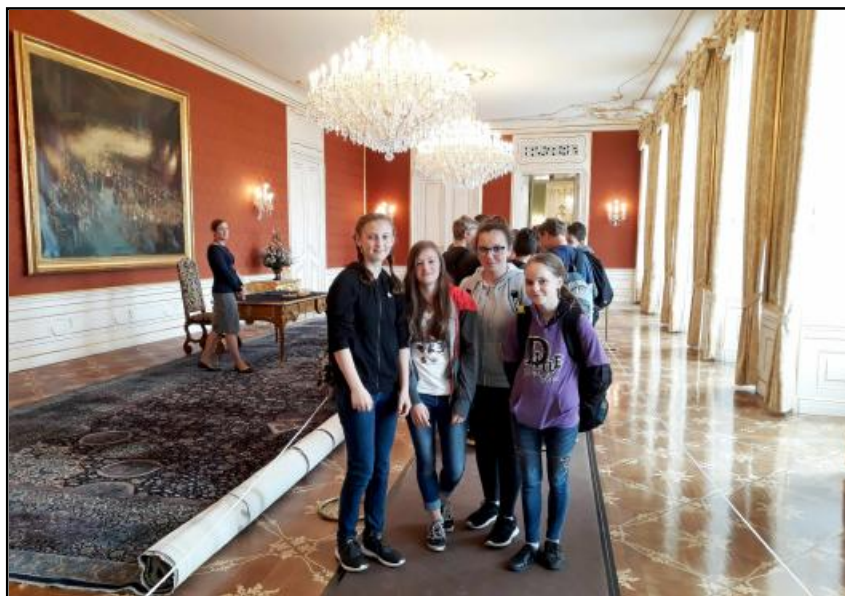
PRŮZKUM PRAŽSKÉHO HRADU

V pátek 11. května 2018 navštívila naše třída 7.B spolu s paní učitelkou Janíčkovou a Poláčkovou Prahu. Byli jsme tam na exkurzi za poznáním...

V šest hodin jsme jeli vlakem na Žďár a tam nastoupili do rychlíku. Cesta trvala poměrně dlouho, možná tři hodiny. Na hlavním nádraží bylo nečekaně hodně lidí, a tak paní učitelka Poláčková s sebou vzala tyčku, na které byla krepová kytky ☺ - tak jsme ji v davu snadno našli. Nastoupili jsme do tramvaje a vydali se na cestu hlavním městem.

Dojeli jsme k našemu prvnímu cíli, kterým byl Pražský hrad. Navštívili jsme nejen známé reprezentativní prostory, ale také místa, kam se běžně exkurze nepouštějí. Paní učitelka Poláčková se projevila jako zkušená průvodkyně. K památkám nám vždycky něco řekla z historie a bylo to moc zajímavé.

Dále jsme navštívili katedrálu sv. Víta a poté Zlatou uličku, v níž jsme měli několikaminutový rozchod. V jednom obchůdku byly knížечky a já si všimla jedné s názvem Czech tales neboli České pohádky za 360 Kč - a to měla jen asi tak

15 centimetrů. Docela malá a drahá, nemyslíte ☺? Ale drahé zde bylo všechno. Podle reakcí spolužáků se dalo usuzovat, že se jim návštěva Hradu líbila, i když občas to bylo docela nudné.

Opět jsme nastoupili do tramvaje a dorazili k našemu druhému cíli, kterým bylo Národní technické muzeum. Nacházela se tam spousta věcí, jako například různé dopravní prostředky z dřívějších dob, exponáty z oblasti astronomie, domáci spotřebiče a mnoho dalších. Všichni už byli unaveni a většina si přála být doma. Asi tak po hodině jsme odcházeli.

Namířili jsme si to na Václavské náměstí a pak na vlakové nádraží. Rozdělili jsme se na dvě skupiny. Skupina s paní učitelkou Poláčkovou se na nádraží svezla metrem a druhá skupina šla s paní učitelkou Janíčkovou pěšky. Já myslela, že nepřežiju ☺! Cesta zpátky vlakem už byla únavná, všichni byli uchození a někteří si i schrupli. Do Města jsme dorazili přibližně v 19 hodin.

Myslím, že exkurze se nakonec všem líbila. Bylo to dost zajímavé a také jsme se dozvěděli nové věci.

Hana Štrofová, 7.B

ZLATÁ ULÍČKA BEZ ZLATA

Naše třída 7.C se společně s paní učitelkou Svobodovou a Ficovou vydala 15. května 2018 na exkurzi do Prahy. Naším cílem byl Pražský hrad, Vladislavský sál, chrám sv.

Víta, Zlatá ulička a Národní technické muzeum.

Vyjeli jsme vlakem ráno v šest hodin z Nového Města na Moravě a do Prahy jsme přijeli

kolem deváté. Metrem jsme dojeli k Pražskému hradu, kde jsme si prohlédli Vladislavský sál. Pěší chůzí jsme se dostali do Zlaté uličky, která ale bohužel není celá zlatá, jak si

někdo může myslet. Zlatá ulička se podle pověsti takto jmenuje proto, že tam bydleli alchymisté, kteří se zabývali výrobou zlata. Nikdy tam prý ale skutečně nebydleli. Pravděpodobnější je, že má název podle zlatníků.

Cestou k technickému muzeu nám dělal společnost déšť. Ten ale naši náladu nepokazil

a prohlídku muzea jsme si pořádně užili. Prohlédli jsme si výstavu automobilů, letadel a dozvěděli jsme se něco o lidském těle nebo o technologii v domácnosti, kde jsme se na chvíli mohli podívat do doby našich rodičů či prarodičů.

Po prohlídce jsme se vydali k Palladiu, kde jsme měli rozhod. Někdo šel na jídlo do

KFC nebo do McDonaldu a někdo nakupovat oblečení či něco jiného. Cesta domů vlakem zpět byla zajímavá a srandovná. Exkurze nás zaujala a myslím, že si ji naše třída hezky užila.

Miroslava Brabcová 7.C

ZUBERSKÝ

Leontýna Oravcová, 7.B

POHÁR

POBYT 7. TŘÍD
NA TÁBOŘE V ZUBŘÍ

Také v letošním školním roce se setkaly všechny sedmé třídy naší školy na táboře v Zubří, kde je čekal zážitkový pobyt zaměřený na prevenci užívání návykových látek...

V pondělí dne 21. května 2018 jsme vyrazili na dvoudenní pobyt do Zubří. Ráno jsme pěšky došli z Nového Města do tábora, vyslechli si pokyny, ubytovali jsme se v chatkách a sešli se před jídelnou nastoupení v družstvech.

Nakreslili jsme si vlajku, vymysleli pokřik a ten jsme ostatním předvedli. Potom jsme se pustili do soutěžních disciplín Zuberského poháru, jak bylo letošní setkání sedmáků nazváno. Řešili jsme logické hádanky, jezdili na šlapadlech, vytvářeli palmy a hráli na medvědy. Sbírali jsme body a soupeřili mezi sebou. Jídlo, které pro nás připravovali ve zdejší kuchyni, bylo vynikající.

Druhý den vše pokračovalo. Nakonec se sečetly se body a

došlo na vyhlášení se vítězů. Pak už jsme si sbalili věci, uklidili chatky a vyrazili se na cestu zpátky. Nejvíce se mi líbila logická hádanka, šlapadla a

přehazovaná. Přišla jsem domů unavená, ale užila jsem si spoustu legrace. Všichni jsme se dobře bavili a oba dny si krásně užili...

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

ŽÁDNÁ NUDA

Mgr. Jana Láchová

Také v průběhu druhého pololetí jsme ve Slavkovicích zažili několik hezkých a zajímavých akcí, které určitě stojí za připomenutí...

MINI CIRKUS

V březnu za námi přijel náš známý klaun Pepa se svým Mini cirkusem. Opět nám předvedl pěkné kousky se svými malými zvířecími kamarády – pejsky, králíčkem, ondatrou a opičkou.

DEN UČITELŮ

28. březen je svátek učitelů. Na naší škole se jako každý rok tento den slavil – režii dne měli na starost naši čtvrťáci. Všichni byli výborní!!! Nejenže připravili téměř královskou hostinu pro paní učitelky i paní

školnici (opět nechyběla káva a kytíčky), ale ujali se i výuky svých mladších spolužáků.

A tak učili matematiku, prvouku, český jazyk, čtení – samozřejmě se na hodiny museli pořádně připravit. Jejich žáci řešili kvízy, luštili křížovky, psali písemné práce, opisovali texty, počítali matematické příklady...

LOUTKOVÉ DIVADLO

V dubnu jsme společně s mateřskou školou mohli sledovat další divadelní představení pana Hrubce - Zvířátka a loupežníci. Opět jsme obdivovali kulisy, loutky a výkony pana herce.

DOPRAVNÍ VÝCHOVA

Ke konci dubna čekaly čtvrtáky zkoušky z dopravní výchovy. Společně se třetíáky (ti si jeli pouze testy vyzkoušet) odjeli do Nového Města plnit teoretickou i praktickou část. Všem se zkoušky podařily a pyšní se průkazy cyklisty.

PRVNÍ POMOC

V květnu na naši školu přijela studentka Vyšší zdravotní školy ve Žďáře nad Sázavou. Pod jejím vedením jsme se naučili, jak poskytnout pomoc kamarádovi nebo lidem, kteří by se ocitli v ohrožení života.

DEVATERO POHÁDEK

8. června do naší školy přijeli herci z divadla z Hradce Králové a zahráli nám opravdu úžasné představení, které vycházelo z knihy Karla Čapka Devatero pohádek. Mohli jsme si sami vylosovat, které pohádky nám herci zahrají.

Nejdříve jsme viděli Tuláckou pohádku a pak Loupežnickou pohádku. Ačkoli hráli pouze dva herci, bravurně zvládali pět nebo šest rolí! V Tulácké pohádce nám ukázali, jak autor pohádek Karel Čapek využil bohatost českého jazyka – uzenářka Šantůčková pěkně hubovala tulákovi Františkovi, aniž by použila jediné vulgární slovo.

Herci se dokázali v rychlosti převléknout do jiných postav, ocenili jsme jejich smysl pro humor i improvizaci. V další pohádce jsme se zasmáli vtipům Lotranda i představiteli církevní školy, dokonce jsme sami zasahovali do děje.

Moc se nám představení líbilo a věříme, že jsme se neviděli naposledy...

VÝLET DO LYSIC

Mgr. Jana Láchová

23. května 2018 jsme společně se školou Radňovice odjeli na školní výlet. Tentokrát jsme využili nabídky tvůrců projektu Faber a díky nim jsme se ocitli na dvoře slavného císaře a krále Karla IV. na zámku Lysice...

Naše první zastávka byla u Kunštátu. Tam jsme v obci Rudka obdivovali pískovcové sochy šestnácti blanických rytířů i svatého Václava na koni. Tyto sochy vytvořil sochař samouk (původním povolání čalouník) Stanislav Rolínek. Velkou dominantou areálu kdysi byla čtrnáctimetrová

socha prezidenta Masaryka – ta byla zničena za II. světové války a do dnešní doby se dochovaly jen obrovské boty na podstavci.

Vystoupali jsme i na Burianovu rozhlednu – naskytl se nám nádherný výhled do okolní krajiny. U jeskyně vznikla smyslová zahrada – původně

pro nevidomé a zrakově postižené. A tak jsme si všichni mohli vyzkoušet, jak na tom se smysly jsme – hmatem jsme poznávali různé materiály uložené ve džbánech, čichem jsme rozeznávali rostliny a vnímali zvukové prvky. Líbila se nám umělecká díla rozmístěná v celé zahradě.

Dále jsme pokračovali do malého městečka Lysice, kde na nás v zámeckém areálu čekalo velmi zajímavé představení. Po dobu dvou hodin jsme se dostali na císařský dvůr Karla IV. Poutavou a zábavnou formou nás „herci“ všechny vtáhli do středověku. Dozvěděli jsme se spoustu nových věcí z této doby, které se v běžných hodi-

nách vlastivědy neučíme. Mohli jsme si vyzkoušet dobové oděvy, základy stolování, obdivovali jsme rytířskou výstroj samotného císaře, žongléřská čísla královského šaška a pážete a především rytířské dovednosti Karla IV.

Ten na opravdovském koni v brnění předvedl, jak bojoval proti nepřítelům. Po předsta-

vení jsme s herci na stanovištích vyzkoušeli, jak se ve středověku mlela mouka, jak se zpracovával len, jak se z ovčí vlny získával provaz...

Po programu jsme navštívili zámeckou cukrárnu a ochutnali výbornou zmrzlinu. Nechyběla ani návštěva místního obchůdku - tam jsme si mohli zakoupit něco na památku.

Výlet ale ještě zdaleka nekončil - čekala na nás prohlídka krásného zámku Lysice, který naše paní učitelky také zahrnuly do školního výletu. Byli jsme mile překvapeni prostředím zámku a velmi ochotnou průvodkyní, která nám hned v úvodu zadala úkol - kdo najde tajné dveře v místnostech, ten je může otevřít. Obdivovali jsme knihovnu, dámské apartmá hraběnky Dubské, dětský pokoj, kapli, orientální salón i zbrojnicu.

Po prohlídce už jsme nasedli do autobusu a vydali se domů. Zase jsme zažili jeden krásný SUPER den!

INDIÁNI POKRAČUJÍ

Mgr. Jana Láchová

I ve druhém pololetí jsme pokračovali v plnění úkolů v naší indiánské hře, ve které se snažíme za dobré výsledky získat pera do svých čelenek. Někdy se nám zdají úkoly snadné, ale jindy se pořádně zapotíme...

ČTVRTÉ PERO

Čekalo nás vrhání šipek na terč. Úkol se zdál být velmi jednoduchý, ale bylo potřeba se trefit pěti šipkami do kruhů s největším číslem. Museli jsme použít velkou sílu, aby šipka zůstala v terči. Bravurně

si vedli Matěj Novotný (32 bodů), Hana Košťálová (27 bodů) i Michal Růžička (25 bodů).

Ve druhém úkolu jsme museli určit vítěze v souboji. Své síly si ve střelbě na terč měřili in-

dián a kovboj. V terči zůstaly zabodnuté šipy a prostřelené díry z pistole, a tak jsme podle ran určili vítěze. Dařilo se nám dobře, do svých čelenek si nové pero mohlo připevnit 22 indiánů.

PÁTÉ PERO

Tentokrát jsme se procvičili ve střelbě lukem. Indiáni se snaži-

li své šípy „zabodnout“ do těla kovboje, který byl připevněn

k mučednickému kůlu (kovboj byl sice namalovaný, ale jinak jako živý ☺).

Dále jsme prověřovali svá bystrá očka – museli jsme na obrázku spočítat, kolik je luků a šípů. Šípy a luky tvořily jeden velký chumel, tak bylo docela těžké je očima rozplést a pak zapsat jejich počet do tabulky. Třetí úkol byl na procvičení v matematice. Na totémech byly napsány příklady (podle ročníků) a my jsme je museli vypočítat a výsledky zapsat do svého totemu na lístině. Docela se nám dařilo - při hodnocení byla rozdána pera dvaadvaceti indiánům.

ŠESTÉ PERO

K získání šestého pera jsme museli uspět ve třech úkolech. Nejdříve jsme stavěli kůly ke stanu TEE-PEE. Ve dvou minutách jsme museli přeběhnout lávku, vzít jeden kůl, běžet zpátky přes lávku, postavit kůl na zem, opět běžet zpátky pro další kůl a ten připevnit na ten původní... Byla to pořádná fuška, zvláště když se třesou ruce... Většina indiánů si s úkolem poradila a postavila šest kůlů. Fandovi Brožovi a Míšovi Růžičkovi se dařilo - zvládli 8 kůlů!

Dalším úkolem bylo spočítat na terči, jak si vedli malí indiáni ve střelbě lukem, a čísla pak zapsat do tabulky. Tady jsme museli pořádně číst i počítat. Posledním úkolem bylo stavění puzzlí – do jedné minuty jsme měli sestavit obrázek

indiánské vesnice. Mysleli jsme si, že tento úkol zvládneme levou zadní, ale ouha! Obrázek se podařilo sestavit

jen třinácti indiánům!!! To se také projevilo při rozdávání per – bylo jich vydáno nejméně za celou hru!

SEDMÉ PERO

Abychom získali v pořadí již 7. pero, museli jsme být úspěšní ve čtyřech úkolech. Jako první jsme se museli dostat přes divokou vodu do posvátné jeskyně, tu proplavat a pak najít jezero. V průzračné vodě jezera jsme měli pomocí dřeva vylovit diamanty (nesměli jsme se dotknout holýma rukama) a ty odnést do připravených průhledných kádí.

Záleželo na rychlosti a naší šikovnosti, kolik diamantů jsme dokázali vylovit. Nejvíce odnesených diamantů (míčků) měli Matěj Novotný, František Brož, Ondra Hudeček a Radek Sáblik.

Další úkoly jsme plnili v lavicích a při všech bylo zapotřebí zapojit naše mozkové závity. Měli jsme utvořit dvojice indiánských kreseb s názvy. Tento úkol se mohl každý z nás učit na školní chodbě dlouho dopředu, proto dopadl pro všechny velmi dobře.

V dalším úkolu jsme počítali majetek kmene Huronů. Do tabulky jsme měli zapsat, kolik vidíme v indiánské vesnici lodí, šípů, stanů, totemů a stromů. Mohlo by se říci, že pro všechny bude řešení hračka, ale... Někteří se špatně dívali, a tak zapsali nesprávné číslo.

Posledním úkolem bylo rozluštění zašifrované zprávy, kterou pro nás zanechal náčelník Čejenů. Dověděli jsme se z ní, kde je ukrytý poklad. A jak dopadlo rozdávání per? Náčelník tentokrát rozdál 28 per – nejvíce za celou indiánskou hru! ☺

Do konce roku nás ještě čeká plnění úkolů posledního pera. Utkáme se v hodu oštěpem na cíl, zajdeme ke kouzelníkovi Čárymágovi, vydáme se po stopách zvířat a budeme určovat stáří stromů. Ještě bude napínavé, koho si náčelník z kmene Slavačů odvede k Veliké vodě... Držte nám palce!

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 90 – červen 2018

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Dagmar Svobodová
Karolína Večeřová, Eva Mošnerová, Simona Mojžíšová, Kateřina Rosecká, Leona Librová, Aneta Košťálová
Veronika Jamborová, Eliška Kostecká, Václav Poul, Šimon Dufek

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmmn.cz>

Číslo 90 vyšlo 18. června 2018 v nákladu 35 výtisků